

دگر دیسی

له ناله جودایی دا، خویندنه وهیه کی فلهسه فی - فیمینیستی

شه هلا ده باغی شه ویکي سالی 1974ه. شاعیری کورد، سهد محهمه دئه مین شیخولئیسلامی، ناسراو به هیمن (1921-1986) له ولاتی غریب، له به غدا، شیعیکی ده خولقینی: ناله جودایی. هیمن خوی ده نووسی: ته گهر نه و شه وه، مثنوی مولانا جلال الدین رومی بلخی (1207-1273) م له لایه، شاید شیعی ناله جودایی م نه نووسیبا. (چه پکی گول، چه پکی نه رگیز، ل. 85).

نه و شه وه له ته نیاییدا، هیمن بیر له ژبانی خوی و گه له که ی ده کاته وه. هه ست وه هه ژین دیت. به 109 بهیت، مهستییه ک "خود"ی شاعیر داده گریت که سه ره نجام شاعیر له ئینسانیکی ماندوو را ده گوریت بو روچیکی هینده نازاد و سه روه ره که ناماده یه پرواته وه ناو باوه شی زه وی و له مهرگ نه ترسی. شیعیکی که ده بیته ناسراوترین شیعی شاعیر له سه راسه ری کوردستان. شیعیکی پر له دژایه تی له زیو ده قدا به لام سه ره نجام به کگرتوو. شیعیکی که تایه تمه ندیه کانی شاعیر وه ک تاک و گه له خویدا کو ده کاته وه.

هیمن به گویره ی وته کانی خوی ژبانی زور پرخوشه. به لام ژبانیکی پر له خبات و کو سپ و نه هامة تی هه لده بزیری (تاریک و روون، ل. 44). هیمن ره نج ده با به لام نه ک ره نج بو ره نج به لکو ره نجیک که وا له ئینسان ده کا تا بتوانی سنوره ده ستکرده کانی سیاسی و کومه لایه تی به زینی.

هه ولی من له م کاره دا نه وه یه که ده ق (تیکست) بکه مه وه و چاو له وه بکه م چون سابجیکت له زیو "خواست" و "یست" سه رده ردینی و چون خودی شاعیر له پرۆسه یه کدا ده گوریت و 'دگر دیسی' پرووده دا. هه روه ها خویندنه وه یه کم ده بی له سه ر کاریگه ری ده قه کانی تر (intertextualitet) له سه ر ده قی ناله ی جودایی. میتودی کار خویندنه وه و کردنه وه ی ده ق (هیمرمینوتیک) ه له روانگه یه کی فلهسه فی - فیمینیستی. روانگه ی فیمینیستی تاسه ی شاعیر بو دایک و ولات دینیته بهر باس. نه و به شه له ژیر کاریگه ری بیر و بوچوونه کانی ژولیا کریستیقادایه. شاپانی باسه که بلیم پیمخوش بوو شیعی سووری ده وران بینمه بهر هه لسه نگان دینیکی نه ده بی و چاو له دوو چه مکی چین و ژینده ر بکه م به لام به داخه وه نه و ده قه نه کراوه ته سویدی یان ئینگلیزی. هه ر بویه ناله ی جودایی م هه لبارد که پیشتر (1991) کراوه ته سویدی.

سه رچاوه و ماتریال

سه رچاوه بو ئانالیزی ده قی ناله ی جودایی، کتیبی ناله ی جودایی سالی 1979 چاپی به غدا یه. نه و شیعه له لایه ن فه رهاد شاکه لی و Bo Utas پرۆفیسوری زمانناس کراوه ته سویدی. نه و شیعه له کتیبی بونی هه وره کانی ولاتی من دا (1991) ستوکوهولم، چاپکراوه. کتیبی بونی هه وره کانی ولاتی من سی شیعی له چارده شاعیری کورد له خوده گری که کراونه ته سویدی. به داخه وه ته نانه ت یه ک شیعی شاعیریکی ژنی تیدا نیه. تو بلپی سالی 1991 ژنیک شاعیرمان نه بووبی که شیعه که ی بو نه وه شیبا که له و کتیبه دا چاپ کرابا؟

ژبان و به ره مه کانی هیمن

به‌شى ژيان و به‌رهمه‌كانى هيمن كه 2 لاپه‌رهمه وهرنه‌گيردراووته سهر كوردى چونكه زوربه‌ى خوينه‌ران هيمن زور باشت له من ده‌ناسن. پيم‌خوشه باسى ئه‌وه بكم كه له كاره‌كه‌مدا قامكم له‌سهر ئه‌وه داناوه كه هيمن له سالانى كوتايى ته‌مه‌نيدا به‌هوى پيرى و نه‌خوشى له مه‌هاباد و ورمى نيشته‌جى بوو و هيزه سياسيه كوردپه‌كان، به‌هوى هاوكاريى كورتخايه‌نى هيمن له‌گه‌ل هينديك پيرى سياسى ، هه‌لسوكه‌وتيكى ناله‌باريان له‌گه‌ل هيمن كرد. خوشبه‌ختانه ئيستا زور كه‌س و لايه‌ن هيمن به شاعيرى نه‌ته‌وه‌يى ناوده‌به‌ن.

ليكولينه‌وه‌كانى پيشوو

به‌رهمه‌كانى هيمن هه‌روه‌ك زوربه‌ى شاعيرانى كورد نه‌خراونه‌ته به‌ر ليكولينه‌وه‌يه‌كى ئاكاديميى نه‌ده‌بى. ته‌نيا ليكولينه‌وه‌يه‌ك كه له دونياى ئاكاديميدا له‌سهر به‌رهمه‌كانى هيمن كرابى، تيزى ماسته‌رى عوسمان ده‌شتى‌يه له زانكوى هه‌ولير به ناوى هيمن، ده‌ر باره‌ى به‌رهمه‌ سياسى و كومه‌لايه‌تپه‌كانى ئه‌و (2001) كه دواتر وه‌ك كتيبك له سالى 2003 له سليمانى چاپكراوه. ئه‌و تيزه باسى لايه‌نى ئيستيتيكى شيعره‌كان ناكا و ئاناليزيكى نه‌ده‌بى ناداته ده‌ست. عوسمان ده‌شتى له پيشه‌كپه‌كه‌يدا باس له ليكولينه‌وه‌يه‌كى ديكه له زانكوى ته‌وريز ده‌كا كه به‌ئه‌نجام نه‌گه‌يشتوو، ئه‌ويش له‌لايه‌ن مه‌حه‌مه‌د سه‌عيد نه‌جارى بووه كه دواتر ده‌ستنووسه‌كان دراونه‌ته عوسمان ده‌شتى. دياره ده‌توانين بزائين و يان شك بكه‌ين كه نووسينى بابه‌تتيكى وا بو به‌ئه‌نجام نه‌گه‌يشتوو. هينديك گوڤار و سه‌رچاوه له كتپه‌كه‌ى عوسمان ده‌شتى دا هاتوو كه بو من له ستوكه‌هولم ده‌ستنه‌ده‌كه‌وتن. تيزه‌كه‌ى عوسمان ده‌شتى له سى به‌ش پيکه‌هاتوو: بيوگرافى، لايه‌نى سياسى به‌رهمه‌كانى هيمن و لايه‌نى كومه‌لايه‌تپه‌كان. هه‌روه‌ها هينديك نامه و وینه له كتپه‌كه‌دا هاتون.

من بو نووسينى ئه‌م كاره‌ پروم له زور كه‌س و لايه‌ن و كتبخانه كرد كه ئه‌گه‌ر شتيكيان لا ده‌ستكه‌وى بتوانم كه‌لكى ليوه‌ريگرم كه به‌داخه‌وه هيچ شتيكم ده‌ستنه‌كه‌وت. ئه‌و شتانه‌يش كه له‌سهر ساپته‌كان و يان وه‌ك كتپه‌ى بیره‌وه‌رى هه‌ن له باسيكى نه‌ده‌بى و تيكست ئاناليزدا خو نابينه‌وه. هه‌ر بويه له كارى مندا كه‌لكيان ليوه‌رناگيرت. كه‌وايه ته‌نيا سه‌رچاوه بو ئه‌و كاره هه‌مان كتپه‌ى ناله‌ى جودايى (1979) چاپى به‌غدايه.

شيعرى ناله‌ى جودايى به سویدی

له (1998) Med andra ord (به واتاپه‌كى تر) باس له گيروگرفتى وه‌رگيرانى تيكستى نه‌ده‌بى ده‌كرت. ئايا وه‌رگيران هه‌ميشه ده‌سته‌دات؟ Lars Kleberg باس له‌وه ده‌كات كه كارى وه‌رگيران هه‌م ده‌كرت و هه‌ميش ناکرت. Roman Jakobson نوينه‌رايه‌تى ئه‌و بوچوونه ده‌كات كه 'تجربه‌هاى شناختى/ ئه‌زمونه شوناسيه‌كان' ده‌كارى وه‌رگيردريته سهر ئه‌و زمانه‌ى كه هه‌ن گه‌رچى ترسى ئه‌وه هه‌يه ده‌ق بكه‌ويته به‌ر زه‌ره‌ر. ئه‌و زه‌ره‌ره‌يش له‌ريگه‌ى قه‌رزکردنى وشه، ته‌فسير و دوباره وه‌رگيران چاره‌سه‌رده‌كرت. Walter Benjamin وه‌رگيران وه‌كو فورميك باس ده‌كات كه ده‌ييت بگه‌ريينه‌وه بو‌سه‌ر ده‌قى ئه‌سلى (ئورجينال تيكست). له وه‌رگيراندا ناکرت هه‌موو به‌شه‌كانى ده‌ق به ته‌واوى رابگيردريين به‌لام ده‌توانين ريگه‌يه‌ك له زمانى دووه‌مدا بدوزينه‌وه كه 'زايله‌ى ده‌قى ئورجينال' بده‌ينه ده‌ست. (ل. 135-141)

Bo Utas، زمانناس، باس له وه دهکات که شیعی کلاسیک له و ږینگه وه ده ناسینه وه که دوو میسره عی هه یه که هر کام بناغیهان له سهر 8 تا 16 هجا/ سیلابه. هه موو وهرگیریک ده بی له به رامبه ر ئه وه ی که ږیتمی میسره ع له سهر هیجای کورت و دريژ داده مزرئ، هه لوپست بگری. وهرگیرانیک سهرکه وتوو ده بی که له نپوان ئه مانه تداري بو ئورچینال و کار ټیکردنی/ ئیفیکت زمانی دووه مدا سازانیکي هونه رمه ندانه دروست بکات. (نایا ده توانین شیعی فارسی وهرگیرین؟ (Kungl. Humanistiska Vetenskaps-Samfundet. Uppsala. 1993. ل. 88).

نالهی جودایی شیعی که که له ژیر کاریگری مثنوی مولانادا (1207-1273) نووسراوه. به یته کانی هه وه لی مثنوی به م شیوه یه ده سته پیده کهن: بشنو از نی چون حکایت میکند از جداییها شکایت میکند کز نیستان تا مرا ببریده اند در نفیرم مرد و زن نالیده اند سینه خواهم شرحه شرحه از فراق تا بگویم شرح درد اشتیاق هر کسی کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار وصل خویش /.../

نالهی جودایی، 218 میسره ع واته 109 به یته که هر میسره عیک له سهر وه زنی فاعلتون فاعلتون فاعلت واته 11 سیلاب دانراوه. له وتاریک له ژیر ناوی "نایا ده توانین شیعی فارسی وهرگیرین؟" پروفیسور ئوتاس باس له وه ده کا که هه موو هه ولپک بو وهرگیرانی تایبه تمه ندیه کانی میلوودی شیعی فارسی مه حکوم به شکانه. (ل. 91). به گشتی ده توانین بلین که وهرگیرانی نالهی جودایی بو سویدی، له سهر زایه له ی ده ق و له ږینگه ی قهرزکردنی وشه و دوباره نووسینه وه ی مانا پراوه ستاوه و زور جار موسیقا و ناهه نگی شیعه که له ده سته چووه. (به یته کانی 19، 25 و 96 ته رجه مه نه کراون.)

ناده قیقترین به شی وهرگیرانه که، وهرگیرانی سهر دیره که کراوه ته "نالهی ره ها کراویک" (بوئی هه وره کانی ولاتی من، ل. 63) و هه روه ها زور جار وشه ی "جودا" له دیره کانی تر دا، مانای ترې پیبه خشراوه. وهرگیر مانای "نالهی جودایی" به "نالهی ره ها کراویک" واته نالهی که سیک که ته ریک کرابی و له خو دوور کرابیته وه شووبه اندووه به لام به پروای من شاعیر ره ها نه کراوه به لکو شاعیر هه لیبژاردووه که بچینه تاراوگه و غه ربی نه ک ئه وه که سیک له خو ی دووری کرد بیته وه. هه ر بو یه من مانای "نالهی جودایی" م پروونکردوته وه. جیاوازی نپوان مانای "نالهی جودایی" و "نالهی ره ها کراویک" فهرقی نپوان 'ویست' و 'نه ویستن' ه. جیاوازی نپوان ئیراده و بی ئیراده یه. هه روه ها له باری ته رکبیبی وشه و ساختاری زمانه وه "نالهی جودایی" فهرقی هه یه له گه ل "نالهی ره ها کراویک".

می تود

هیرمۆنیتیک باس له کردنهوهی تیکستی، خویندنهوه و بهرداشت دهکا. خویندنهوهی دهق دهگهریتهوه سهردهمی یونانی کۆن و ههروهها له پرووی پراکتیکیهوه ریشهی له خویندنهوهی دهقهکانی ئینجیلدايه و دواتر له رینگهی ستروکتورالیستهکانهوه به ئیمه گهیشتهوه.

ئانديش ئوولسوڤ له کتیبی تیکستی نهاسراودا (1998) وهک گادامپر و هايدهگیر لهسهر ئه و باوههرهیه که وهلامیکی تهيارمان بو دهق نییه. گادامپر خویندنهوهی دهق وهک دیالوگ دهبینی. خویندنهوهی دهق گهرچی وهک بازنهیه که بهلام ئیمه ته نیا گومانیک ده که یه له رینگهی ئه وهی که پپوهندی و دژایه تی ناو "کل" و "جزء" له دهق دینیه بهر روشنایی. وهدهسته پینانی مانا له بازنهیه کی هیرمۆنیتیکیدا به 'بازدانی خه یال' ده کری. کاتیک ئیمه ده قیک ده خویندنهوه، هه ولده دهین که بهرداشتی هه لئنجینین که هه رگیز ئه و بهرداشته به مانای بهرداشتی کۆتایی و تاکه خویندنهوه نییه. هه میشه ئیمکانی ئه وه هه یه که مانای تازه بدۆزینه وه به تایبهت که ئه و که سانهی دهق ده خویندنهوه جیاوازن و پپشینهی جیاوازن هه یه و به توانایی که لتوری و پپشزپه نییه تیک که هه یانه له خویندنهوهی دهقدا به شدارن.

Mimesis و شیوهی خویندنهوهی تیکستی ئه ده بی له لایه ن ئیریک ئاورباخ سه رچاوه یه کی ئیلهام بوو بو خویندنهوهی من له ناله ی جودایی. به گویره ی خویندنهوهی Paul de Man له Mimesis ده کری 'هه میشه له دهقه وه ده ستیبیکه یه چونکه دهق ده توانی هه موو تیورییه کان تپهر بکا'. (Mimesis، ل. 7).

تیوری

ناله ی جودایی هه لگری هیندیک خالی دژبه یه که. هه ر بویه ده بی له گوشه نیگای جیاواز پرا ئانالیز بکریت. من له چه ند چه مکیک بو هه لسه نگاندنی ئه و شیعه ره که لک وه رده گرم.

1. کورا، ئاییکشووون

'دروستبوونی سابجیکت' له تیورییهکانی پسیکۆئانالیزدا جینگایه کی تایه تی هه یه. پسیکۆئانالیز سه بارهت به تیکستی (دهق) و گوتار هه لوپست ده گری بو ئه وهی بتوانی بگاته هه ست و ئه زموونهکانی سابجیکت.

ژولیا کریستیفا، تیورییهکانی فروید ده رباره ی ناسنامه که له گه ل هه م دایک و هه م باب پیناسه ده کریت، تایبه تمه ندی زمان که هیتروژینه و ههروهها پپوهندی ئیوان 'خودئاگا و' ناخودئاگا' و پپوهندی ئیوان خه ون و ناوه روکی خه ون و ههروهها تیورییهکانی ژان لاکان، له کاری خویدا په ره پپده دا بو ئه وه که تیکستی ئه ده بی و سابجیکت پپننه به رباس [1].

خه ون بو فروید به مانای ئه وه یه که به وینه بپرده کریته وه. ره وانی ئینسان به گویره ی فروید وهک ده قیکه '\بلاو و پر له دژایه تی و ناتهبایی'. به رای لاکان "خود" کاتیک دروست ده بی که دپته ناو نه زم و سیسته می زمان و که لتور. کریستیفا قامک بو ئه وه درپژده کا که دروستبوونی سابجیکت زور زووتر - پپش هاتنی مندال بوپو سیسته می زمان دروست ده بی. واته پپش قوئاغی ئاوپنه یی، کاتیک مندال و دایک پپوهندییه کی سیمپووتیکیان هه یه. کاتیک گه رمای دایک، "نوخته ی قه راردادی" یه و دایک و مندال یه کن و هیشتا مندال خوی جیا نابینی.

"خودی شاعیرانه" خودیکی ئالوزه که له گوراندایه و له پپو "ویست" و "که مایه سی" یه ک سه رده رپینی: که مایه سی ئه شق. زمان بو شاعیر ته نیا

نیشانه نییه، به لکو استدعا/ بانگه شه کردن/ خواست، ویست و داوایه که بو ئه و که مایه سیپه. دهقی شاعیرانه که به "ساتیکی تاییه تی قهیران" به ستراره ته وه، بالقوه هه لگری جهسته یه کی دایکانه (سیمیوتیک/ ره مزی) یه، که به رامبهره له گهل زمان/ سیسته می نیشانه یی. هه ست، ریتم و طنین/ زایه له له توخمی/ عنصریکی دایکانه وه که وهک مه ترسیپه ک بو زمان ده بیندری، سه رچاوه ده گرن. کریستیفا ئه و ئیمکانی ده پرینه ناوده نی Chora "کور" [2] که تاییه تمه ندی ژانیه هی هیه و به ته واوی ره مز و نه گوتراوانه ی زیوان خه ته کانی دهق/ بینامتنی ده گوتری. کورا تیوریپه کی سه ره تاییه که له و جیگایه ی که مانا له ده قدا بیده نگ ده کری و یان قهت نه بووه، مانا ده به خشی.

کاری شاعیرانه/ هونه رمه ندانه ده بیته هه نگاوه هه لگرتن و بزاقیک له کاتی مه یل و دلته نگی شاعیرانه دا بو گه یشتن به قاره ی دایک که سیسته می زمان له که ناریدا تیپه ر ده بی. شاعیر له "ساتی قهیران" دا، له سنوره کانی زیوان ره مز/ سروشت و سیسته م/ که لتوردا، خوده بینته وه و به م جوړه "دیسکورسی میژووی" دهق له قاوده دا. شاعیر وهک مندال که بو وه ده سته پینانی که سایه تی [3] خوی له فازی خوجیا کردنه وه دا هه ولده دا و ساجیکت خوی به نافه رینشی هونه ری خوی دروستده کا. شاعیر زیاتر له که سانی تری کومه ل، به نووسینی خوی، خوی به فازی دووانه یی به لام ناتبا پیوه ند ده داته وه واته ئه و فازه که مندال هه م دایکی خو شده وی و هه م ده خوازی خوی لی جیابکاته وه. له نه بوونی ئه شقدا ساجیکت له گه رمای دایکانه ده گه ری که سه رچاوه یه که بو خولقاندن. ساجیکت له "پروسه" دا دروست ده بی. مه به سته ی کریستیفا له پروسه گوران و پیشکوتنه. هه موو تییکستیک وه رگی رانی ئه زموونه کانی ساجیکته، ئه و ئه زموونانه که له سه ر شانو داده ندرین و ساختاری هه ر دوو زمان و ره وان ده گورن. "ناخودئاگا" پایه ی دهقی ئه ده بییه. دهقی ئه ده بی کاریکی به مانایه که "ئهموونه هه سته یه کانی ساجیکت" خویان له و پروسه یه دا نیشانده دن.

چه مکی abjektion گرینگیه کی تاییه تی له تیوریپه کانی ژولیا کریستیفا دا هیه. ئاییکشووون له وشه ی abjicera وه دیت که به مانای فریدان و له خو دوور کردنه وه یه. ئه و چه مکه باس له فازیکی پیشکوتن ده کا. ساجیکت کازیک دروست ده بی که خو له جه سته ی دایک جیاده کاته وه واته هاوکات که مندال شیفته ی جه سته ی دایکه، لپیشی بزاره. کاتیک زمان دیته ناو دونیای مندال و ده سته ی بالا ده گری، "کور" وه پشتگوئ ده خریت. "ویست" له "خود" دوور ده بیته وه و "خود" ده که ویته قهیرانه وه. ئاییکشووون، به رای کریستیفا، سه رچاوه یه کی تاریک و مه رموزه که له پروسه یه کدا مندال خوی وهک ساجیکت ده بیننی و خو له مبداء/ سه رچاوه و ریشه جیاده کاته وه. کریستیفا ده لی که ئاییکشووون ده توانی ده ست بو قه تل به ری. ئاییکشووون کاردانه وه یه کی به زه بروه نکه، ترسه، هه سته یه که مندال له دایک جیاده کاته وه. ئاییکشووون که له هه موو که لتوره کانی جیهاندا به دیده کری، "ئه زمه" قهیرانیکی نارسیست" یه به لام له هه مان کاتا هه لومه رچیک ده خولقیننی که هه ست وه رگی دریته سه ر نیشانه و زمان. زمان، به گویره ی وته کانی کریستیفا، جه سته یه ک دروستده کا که ئه زموون و خه موکی ساجیکت خوی تیدا ده بینته وه ئه گینا شاعیر ده که ویته ناو دونیای مه رگ. زمان ئیمکانی زیندوو مانه وه دروستده کا.

2. نېپېلیسمی شاعیرانه

نېپېلیسم بۆشایى و خەونىكە كە لەویندەرى "خود" تەنیا یاسایە. لەو بەتالییەدا ژيان تەنیا ورسەیهكە، دونیاپەك كە لە پشت ئەو هیچ شتیك وجودى نییە. لەو جیهانەدا هونەر، با وردتر بلین شیعر، شوپنیکى تاپیەتى دەدا بە گەرانى یېكۆتایى ئینسان. خودى هونەرمەند و شیعر زیاتر لە هەموان خویان لە "رەها/ مطلق" نزیك دەكەنەوه. نېپېلیسم سەروژێركراوى "ایدەئالیسم مطلق"ە كە ئینسان دەكاتە "بوونەوهریكى رەها" واتە جوړە خودایەك. بەلام چۆن "بمر/ فانی" و "نەمر/ جاودانە" لێك گریډەدری؟ ئەوه تەنیا لەرێگەى فانتازى/ خەيال دەكری كە تەعبیر لە ئازادییەكى رەها و گەرانى ئینسانە بۆ تێپەركرنى سنوورەكانى میتافیزیک و سروشت. تەنیا لەرێگەى زمان و شیعر دەكری "مطلق" خۆى نیشان بىدا و خداگونگی/ خواناسابوون تەنیا لەزێو شیعدا دروست دەبێ.

Jean Paul ى ئالمانى چەمكى "نېپېلیسمى شاعیرانه"ى لە سەرەتای 1800 هینایە كایە. چەمكى "هیچ" رۆلێكى ناوەندى لە نېپېلیسمى شاعیرانەدا هەیه. ئاندىش ئوولسون لە كتیبى *Läsningar av Intet 2000* سەرنجى خوینەران بەرەو ئەوه رادەكیشى كە لە سەردەمى رۆمانتیکدا جوړێك لە ئایین هاتە كایەوه كە شیعر جیگای تیۆلۆژى دەگریتهوه و شاعیر لە ساتێكى قەیرانیدا و لەرێگەى خولقاندن حەقانییەت دەدا بە خۆى واتە "مشروع كردن خود". چەمكى نېپېلیسمى شاعیرانە دیاردەیهكە كە بە درېژایى میژوو لە سوڤوكلۆسەوه تا تۆلستوى دەبیندری.

3. خواست، ویست، ئارەزوو/ Wants

بەرای شوپینهاوهر (1788-1860) "ویست" ئەو هیزهیه كە هەموو جیهان بەرەووپیش دەبا. هەموو جیهان "مەفعول/ ئابجیكت"ێكە بۆ سابجیكت واتە مەفهوم/ بەرداشتێك. كتیبى شوپینهاوهر، جیهان وەك ویست و مەفهوم، باسى تەجرەبەكرنى جیهان دەكا. لەو جیهانەدا "ویست" حاكمه و سابجیكت لەرێگەى مەفهوم/ برداشتەوه درووست دەبێ. ویست لای شوپینهاوهر وەك "ئیدە"ى ئەفلاتوون و چەمكى *Das Ding An Sich* واتە "شیئ در خود"ى كانت كە ئەوهیش بەو مانایەیه كە خویەك حاكمی جیهان نییە بەلكو "خواست و ویستێكى كوێر" دەسەلاتى لەدەستگرتووه. چەمكى ئیدەى ئەفلاتون و "برهمن"ى هیندویسم كە جەوهەریكى ئەزەلى و ئەبەدىن لەزێو چەمكى "ویست"دا هەن. ویست مەزنیكى رەها نییە بەلكو هەمیشە لە گواستنەوهداپە. شوپینهاوهر پینوایە كە ئینسان بەردە و بەندەى "ویست"ە و "ویست"یش لە خۆیدا هیچ ئامانجێكى نییە بەلام "موضع متافیزیكى" شوپینهاوهر كە ژيان وەك "رەنج" دەبینى، بەدوای دینیكى تازەدا ناگەرئ، بەلكو فەلسەفەى شوپینهاوهر گەرانە بەدوای حەقیقەت لەوپەرى رەمز و میتۆلۆژییەكان. "ویست" بەبێ پشودان دەگەرئ و وەك "پرنسیپ تكامل" دەبیندرئ كە ئەوهیش "ویست" بۆ ژيان"ە. ئینسان لەرێگەى "ویست"ەوه بوونى هەیه. "ویست" دەبیتە ذات/ جەوهەر و هەموو ویستێك لە نیاز و زەرورەتێك سەرچاوه دەگرئ، لە ئیشتیاقێكى نابینا. دوای دابینكردنى هەر ئارەزوویەك، ئارەزوویەكى تر سەرھەلدینى.

"رەنج" رۆلێكى سەرەكى هەیه لە فەلسەفەى شوپینهاوهر وكاراكتەرى خواست لەرێگەى رەنجەوه دیاریدەكرئ. ئیمە دەرد دەناسین بەلام هەست بە ییدەردى

ناكەين. دەرد ھاودەمى ژيانە و پرەھايى لە مەرگدا دەدۆزىتتەو. ويست وەك ھېزى بەرەو پېشبردن ھەلگىرى جۆرىك لە "سلووك و خەلوەتە" واتە ھونەرمەند دەگەرئىتتەو ھە ناخى خۆى و لە شتە پرووكە شىيەكانى جىھان دادەپىرئ و نىگەرانى قەزاوەتى خەلك نابى. شوپىنھاوەر ھونەر وەك رىگا و شىوہەبەكى تايبەت كە جىھان دىئىتتە ژىر سەرنج دەبىنى. ھونەر ئىمكان دەدا ھونەرمەند ھەموو شتە ناگرىنگەكان جىادەكاتتەو و تەنيا "ئىدە" لەزىو ھونەرى خۇپدا نىشان بىدا.

بۇ شوپىنھاوەر مۇسىقا بەتايبەتى دەتوانى شادى، خەم و ئارامى خاتر دەرپىرئ. مۇسىقا فۆرمىكى گشتى دەرپىرئە بۇ دەرروونى ترين جەوھەر و "ماھىت"ى ئىنسان. ئەو جەوھەرە لەرىگەى ھونەرەو، وردتر بلېين لەرىگەى شىعرەو، دىتتە ناسىن و ئەزمونەكانى تاك شەرتى پىويستىن بۇ تىگەيشتن لە شىعر و مېژوو.

4. جىھانى ديونىسى

لاى نىچە، ھەر وەك شوپىنھاوەر، چەمكى رەنج رۆلئىكى گرېنگى ھەيە بەلام لەلاى نىچە ئەو چەمكە ھىچ مەبەست و مانايەكى نىيە. نېھىلىسىمى نىچە لە ترادىسيونئىكى يونانىيەو دەيت و Tragedy دەپتتە داىكى فەلسەفە. نىچە پىيوايە كە بەدواى "مەرگى خوا"، "ويست بۇ دەسەلات" جىگاى نېھىلىسىم دەگەرئىتتەو. بەپىي وەھاي گوت زەردەشت ئىنسان شتئىكە كە دەبى بەسەرىدا زال بى. "ابرانسان/ ئىنسانى والا" بەرئەنجامى گۆرانى رۆحى ئىنسانە لە پرۆسەيەكدا، كاتىك ئىنسان بە ويست و ھېزى خۆى شورش دەكا و خۆى ئازاد دەكا. لەو پرۆسەيەدا ئىنسان شىواوى و بىئەزمى دەكاتە آفرىدن/ خولقاندن. لە گواستتەوھى رۆج بەرەو ئىنسانى والا سى فاز تىپەر دەكرئ: وشتر، شىر و سەرئەنجام مندال. مندال ئىنسانى والاىە و بىتاوانە واتە بوونەوھرىكى پىرۆزە كە دەتوانى "بەلى بە ژيان" بلېت.

نىچە پىيوايە كە ئىنسان مانىفىستئىكە لە مۇسىقاى "ويست". بۇ پروونكردەوھى ئەوھىش لە زابىش تراژدىدا نىچە لە دوو مېتافۆرى ئاپۆلو و ديونىسوس كەلك وەردەگرئ. دەكرئ ئەو دوو توخم/ عنصرە وەك دوو جىھانى جىاوازى ھونەرى خەون و مەستى بىينىن: لە خەوندا ئەو دوو خوايە، ئاپۆلو و ديونىسوس، خۇيان بە ئىنسان نىشان دەدەن. ورشەى جوانى جىھانى خەون پىشغەرئىكە بۇ ھونەر، شىعر و نەقاشى. ئىنسانى ھونەرمەندى خولقېنەر بە وردىيەو چاودىرى دەكاتە سەر وىنە دۆستانە و يان خەمۆكانەى جىھانى خەون و بەرداشتى خۆى لە ژيان تەرجەمە دەكا.

ديونىسوس نوئەرى بى فۆرمى بە لە ژيان بەلام ھاوكات بناغەيە بۇ ھەموو فۆرمەكان. ئاپۆلو ھەولدەدا تا جىھانئىكى استوار/ سەقامگىر لەسەر شىواوى ساز بكا. ديونىسوس لە پرەنسىپدا ھەر ھەمان "ويست بۇ دەسەلات"ە. ديونىسوس ھەم دەرد و ھەم مەرگ لەخۆدەگرئ كە سەرچاوەى ھېزى ژيانن. ئاپۆلو ماسك/ دەمامكى ديونىسوسە. ئەو دووانە پىكەو ھاوكارى و چاوەدېرى يەكترىن دەكەن. لە جىھانى ديونىسوسدا ئىنسانى خولقېنەر واسطە/ ئالقە و ھۆيەكە بۇ گواستتەوھى بەردەوام لەلايەن ويست. ھونەرمەند دەپتتە ساجىكتىكى رەھا/ مطلق واتە ھاوكات ھەم ساجىكت و ھەم ئابجىكتە. بە راي نىچە لەو دووانە كردنەى جىھاندا، شىعر دەپتتە رىگەچارە.

بەشدارىكردن لە جىھانى مەستانەى ديونىسوسى يەكگرتئىكە كە دەگەرئىتتەو بۇ يگانگى و وحدتى/ يەكبون لەگەل سەرچاوەى ھستى/ بون. مۆدىلى ئەو

ئىدىيەلەش تراژىدىيە يۇنانى باستانە كە لەویدا ئاپۇلو و دىۋىنىسۇس، مۇسقىقا و ئاواز، يەككەگرن. نىچە پىيوايە كە كۆمەلى ئىنسانى دەكارى لەسەر ئەو مۇدیلە دامەزىپت. مەبەستى نىچە ئەوئەپە كە يۇنانىيەكان ترس و ھەراسیان لە دەسەلاتى پرسامى سرووشت تەجروبه دەكرد و بۇ ئەوئە بتوانن خۇيان لەو ترسە دەربازبەن كاپەى خەيالى ئۆلەمپىادىيان رىككەخست. ھونەر، ۋەك كاپەى ئۆلیمپىيەكان، بۇ ئەوئەپە كە بتوانى بەردەوام بى لە ژياندا. ئەو وپستە بۇ يەكگرتن لەگەل بوون و سروشت وا دەكا كە ئاوازىكى خەمگىن بىتتە ستایشى ژيان.

نىچە "ھاودەردى" ۋەك نەخۇشىيەك و دوژمنى ژيان دەبىنى. ئەو بۇچوونەى نىچە دژابەتى ھەپە لەگەل بۇچوونى شوپىنھاوەر. شوپىنھاوەر گریان ۋەك ھاودەردى لەگەل "خود" و يان رەنگدانەو و زاپەلەى ھاودەردى دەبىنى. ئەوى كە دەگرى و دەنالینى ھاودەردە لەگەل كەسانى دى. بە پىچەوانەى شوپىنھاوەر، نىچە خۇشبینە بۇ ژيان. نىچە دەلى كە خودى ھەستى و بوون لە خۇیدا پىرۇز و جوانە. لە رىگەچارەى نىچەدا وپستى ھونەرمەندانەى دىۋىنىسۇسى جىهان دەكاتە بەرھەمكى شاعىرانە و وپستى ئازادى "آكت" يك دروستدەكا. شىۋاوى ۋەك پاپەى سەرەكى بوون، لە شىعر و مۇسقىقادا، جىهان دەكاتەو ۋەك. ھونەرمەند ۋەك جۇرىك "دوزىستى" بە تاپەتمەندى دوگانە/ دوقاقەپىو ۋە لە شۇرەكاتى دونىاي مۇدپىندا خۇرادەگرى و ھونەر رۇلىكى زەرور و پىۋىستى دەبى بۇ زىندوو مانەو. ھونەرمەند ۋەك بوونەو ۋەرىكى "دوزىستى" دەبىتە ھەلگرى ھەم بۇشاپى نىپىلىسم و ھەم سىر و رازى بوون. شاعىر بەبۇنەى گومان و ناسكى زياتر لە فەپەسووف درۇ دەكا بەلام درۇ ئىلاھىيە و بۇ ھونەر پىۋىستە.

ئانالىز

Intertextualitet "نېوان دەق/ بىنامتنى"

كرىستىفا دەلى كە تىكست (دەق) لە دىالوگ لەگەل تىكستەكانى دىدا دەخولقېت و ئەمەيش بەو مانايەپە كە ھەموو دەۋىك كارتىكردى تىكستەكانى تى لەسەرە: رۇخى- رەوانى و كەلتورى، واتە لە "نېوان دەق" دا تىكستىكى تر شىكلدەگرى و بەم جۇرە ھەر تىكستىك دەبىتە تىكستىكى تازە. كرىستىفا لەدرىژەدا دەلى كە ئىمە نابى نېوان دەق ۋەك "نقد منبع" بىنن بەلكو ھەموو تىكستىك دەبى ۋەك جۇرىك "پۇلىفۇنى لە تىكستى جۇراوچۇر بە رادەى جىاواز" بخوئندرىتەو ۋە ئەو ئىمكانە بە دەنگى شاعىرانە دەدا كە شاپەتى لەسەر مېژوو بىدا.

ھەرۋەك گوترا، نالەى جوداپى چاولىكەرىپكە لە مثنوى مولوى (1207-1273). "صوفىسم" لە سەدەى 900 لە رۇژھەلاتى ناوہراست سەرىپەلدا و بوو بە شاخەپەك لە "عرفان". تەسەوف رىگەپەكى رۇخىيە بۇ پىشكەوتن. بۇ سۇفىيەكان ژيان كل/ گشتىكە كە ئامانجى يەكگرتنە لەگەل خوا. بە گوئگرتن لە دل ئىنسان بەرەو "خود"ى بالا دەروا. ھەر ئىنسانىك ۋەك نوئەرىكى بى ھاوتا و بى نەزىرە بۇ خداگونكى/ خوا ئاساپى، بۇپە ئىنسان لە ناخى خۇیدا بەدواى خوا و حەقىقەتدا دەگەرئى. "خود" ھەولدەدا كە بگاتە خوا و خۇى تىدا بتوئىتەو. گرینگىر رىگەكانىش "ذكر" و خەلۋەتە. ھەرۋەھا سەما و موسىقا رۇلى خۇيان ھەپە لەو پىرۇسەپەدا كە ئىنسان دەبىتە ئالقەپەك بۇ گەپشتن بە خوا.

شاپانى باسە كە لە نېوان "صوفىسم" و "Mysticism" دا جىاوازى ھەپە. عرفان/ مىستىسىزم زۇر گشتى ترە لە تەسەوف و لە نېو ھەموو كەلتورەكانى جىھاندا

دەبىندىرى. لە جىھانى عىرفانىدا "كل" و "بوون" گرېنگىرىن شتن و عىرفان زىاتىر بۇچوونىكى فەلسەفەيە بەلام سوڧىزم (لە رۇژھەلاتى ناوھراست) لەژىر كارىگەرى ئىسلامدايە و تەنيا رېگەيەكى رۇحى نىيە بۇ گەيشتن بە حق بەلكو بۇتە بەشېك لە دىن و لك و پۇى جياوازى لېيوتەوۋە كە بە "تەرىقەت" ناسراون. لە رۇژھەلاتى ناوھراستدا تەسەووف زۇر جار تېكەلاوى دەسەلاتى سىياسى بووۋە و دەرويشى خۇى سازكردوۋە و ھەر بەو ھۆبەيش كەوتۇتە بەر رەخنى رۇشنىبىرانا.

لە رۇژئاوايش چەند فۇرمى عىرفان دەبىندىرىن. ئاندىش ئۇلسۇن لە كىتېبى Läsningar av Intet دا باس لە دوو جور دەكا: پۇزىتىڧ كە خداگونگى/ خوائاسابوون لە چەمكى ئىنسانىدا تەوسىڧ دەكا و جورىكى تىرىش كە نېگاتىڧە و خوا وەك شىتىكى دوور و بېگانە كە خۇى بە ئىنسان نىشان نادا، دەنرخىنى. تەسەووف بە باش و خەراپ كاردانەوۋە ھەبووۋە لەسەر شىعەرى كوردى. ماموستا مارق خەزىنەدار باس لەو كاردانەوۋەيە دەكا: "كاركرنى سوڧىزمى كۆزمۇسى بەگشتى و سوڧىزمى ئىسلامى بەتايىبەتى لە ئەدەبى كوردىدا لە سى شىوۋەدا دەبىنرىن، /.../:

"1. شىعەرى سوڧىزم (عىرفانى)

/.../

2. شىعەرى وەسفى سوڧىزم

/.../

3. شىعەرى دژى دەرويشىزم"

ھېمن كە لە بنەمالەيەكى ئايىنىيەوۋە دى زۇر جار سوڧىگەرىتى و ئەو كەسانەى كە لە دىن و باوھەرى خەلك "سوۋاستفادە" دەكەن دىننە ژىر رەخنى. ھېمن بەردەوام لە شىعەركانىدا لە نىوان شك و دىندا ھاتوچۇ دەكا. ھېمن لە سىمبۇل و رەمزەكانى ئىلاھى كەلك وەردەگرى بەلام زۇر جار دىن دىننە بەر رەخنى. نالەى جودايى لە چەند خالدا خۇى لە مثنوى جىادەكاتەوۋە:

لە نالەى جودايى دا "خود"ىك دېتە كايەوۋە كە لە نىوان دىن و بى دىنىدا لە ھاتوچۇدايە. بۇ سوڧىيەكان تۋانەوۋە لە نىو خوادا ئامانجە كەچى بۇ ھېمن تۋانەوۋە لە نىو خاكى نىشتماندا ئاواتە. لە نالەى جودىى دا وشە دەبىتە چۇرىك لە "ذكر و نىايش" بۇ ئەو ولاتەى كە شاعىر بەجىيھىشتوۋە[4]. شىعەرى نالەى جودايى بە رووكردن لە ساقى دەستپىدەكا:

ساقىيا! وا بادەوۋە، وا بادەوۋە

روو لەلاى من كە بە جامى بادەوۋە

موشتەرى وەك من لە مەيخانى كەمن

زۇربەيان شاد و بەكىڧ و بى خەمن

مەى حەرامە بۇ سەھەندە و بى خەمان

مەستى بى خەم بۇچى بگرن يەخەمان؟ (كۆپلەى 1، ل. 12)

شاعىر بە وشەكانى خۇى دەسەلات دەگرىتە دەست و ياسا دادەنى: شەراب بۇ ئەو كەسانەى كە بى خەمن و رەنجىان نەبىنىوۋە، حەرام دەكرى. ئەو ياسايە مڧاىرت/ دژايەتى ھەيە لەگەل ئىسلام كە بەگشتى خواردنەوۋەى شەراب حەرام دەكا. ئەوۋەيش لەوۋە سەرچاۋەدەگرى كە لە عىرفاندا خواردنەوۋەى شەراب بۇ ترانس و خەلسە كە بتگەيەننە خوا بەجۇرىك لە جۇرەكان ئازادە. شاعىر تەنيا

ئىزنى ئەوانە دەدا كە شەراب بخۆنەوۈە كە پەنجىان بردوۈە و كەسىك كە پەنجى
نەدىۈە توۈشى تاۋان دەبى ئەگەر بىتو شەراب بخواتەوۈە.

لە ئىسلامدا ھەموو جۆرە ئاكار و بىر كەرنەۈە يەك لە دەرەۈەى ئىسلام بە "كفر"
دادەندىت. كاتىك شاعىر دەستدەكا بە وتوۈيژ لەگەل ساقى، پشت لە ياساكانى
دىن دەكا. لېرەدا دەسەلاتى خۈاىي كە لە ناخى شاعىردا پەنگدەداۈەتەوۈە و
شاعىر ياساكانى خۈا بە مەيل و خۈاستى خۈى دادەپىژتتەوۈە و قەزاۈەتەكانى
شاعىر دەبنە پىنسىپ. ئەو پىنسىپە پۈزىسىۈيژىك دروست دەكا لە نىۋان خۈا و
ئىنسان كە "خود" بەم جۆرە دەتۈانى ياساكان دۈبارە داپىژت[5].

تېروانىنى شاعىر لەسەر شەراب بە پىچەۋانەى ئىسلامە. ھەموو "خود"ى
خەمۈك دەخۈاىي كە لەپىگەى مەستىيەك و لە خەپالدا لەگەل سەرچاۈەى
شاعىرى و خۈشەۈىستەكەى و ۈلات يەكپىگىرپتتەوۈە. ھەلگىرتنى ۈلات بەگەرمى
لە نىۋ دلدۈۈ ئارەزوۈى يەكگىرتنەوۈە لەگەل ۈلات تىمپىكە كە لە زۆربەى شاعىرەكانى
ھىمندا دەبىندى:

لە شايدە لە ۈەختى ھەلپەرىنا

لە خۈشىيدا لە كاتى پىكەنىنا

لە كۆرى ماتم و گىران و شىنا

ئەمن ئەى نىشتمان تۆم ھەر لەبىرە (تۆم ھەر ۈەبىرە، دىۋانى ھىمن، ل. 110)
لە تىكستە ئۆرىپتتالەكاندا ساقى ھەمىشە فىگورىكى بەھىز بوۈە كە ئىنسان
پروۈى تىدەكا تا باسى خەمەكانى خۈى بۇ بكا. ساقى لەپىگەى شەراب و بوۈنى
خۈى دەپتتە ھۈى ئەۈە كە "خود" پرواتە ناۈ پىرۈسەى "دگىدىسى". بەپىراى مېن
ساقى لە شاعىرى "نالەى جۈداىي"دا لە توخمى ژنانەى. (لە وتوۈيژى مېن لەگەل
چەند بەپىژىك، ھىندىك پىيان ۈاىە كە ساقى پىاۈە) تىمە نابى لەبىرمان بچى كە
ساقى لە كۆشكى مىران لە زۆربەى ناۈچەكانى پىژھەلاتى ناۈەراستدا شەراپىيان
گىراۈە و ژنانى ساقى سەمايان كىردوۈە. لە دەپەى حەفتادا (سەردەمى نوۈسىنى
ئەۈ شاعىرە) زۆربەى ساقىيەكان كە لە مەپخانەكانى كوردستان كارىيان دەكرد پىاۈ
بوۈن. بەلام ژنانى ساقى ھەمىشە بوۈە بەتايىەت ژنانى ئەرمەنى كە لە
مەپخانەكاندا مەپىيان گىراۈە. لە فۈلكلورى كوردىدا زۆر گۆرانى بۇ ژنانى مەپىگىر
دەبىندى:

ھىساۈ كتاۈ گەردم مەكە

ھالم خراۈە دەنگ مەكە

/.../

ئەمشەۈ ۈەجور شەراۈەگەت

مەستت بكم چۈ چاۈەكەت

دەست خەى ئەرا لىنگ كەۈشەكەت

بوۈشى كلاۈە ئەرمەنى

(گۆرانى ئەرمەن لە سىدى ھەمىد ھەمىدى، 2004)

يان لە گۆرانىيەكى قەدىمىدا كە ھونەرمەندى ناۈدارى كورد ھەسەن زىرەك
خۈپندۈپەتى ھاتوۈە:

جۈتى ساقى گۈارەزىپن

مەى لە مەپخانان دەگىپن

ئاشقان لە دىن ۈەردەگىپن[6]

شاعیر فیگوری ساقی له خه یالی خویدا دوباره بهرهم دپیتتهوه. ریتم و دیالوگ له گهل ساقی و نهو تایبه تمه ندیانه ی که شاعیر ده یخاته پال ساقی پیمان ده لپن که ساقی له توخمی ژنه. وشه ی "جوان" چهند جار له کوپله ی پینجه م و شه شه مدا دوپات ده پیتتهوه که نامانچیک ی تایبه تی هه یه. نهو نامانجه که تایبه تمه ندی ژنانه له بهرام بهر پیاوانیک دابنیت که نرخی جوانی نازان و له گهل گه وهه ر ده یگورنه وه:

توش ده گوریه وه ده گهل گه وهه ر هونه ر؟
که نگی گه وهه ر جوانی کردن به خته وهه ر؟

/.../

قه دری جوانی کوا ده زانی مالپه رست!

جوانپه ره سته پیری خاوه ن زه وق و هه ست (ک. 5، ل. 17)
و که میک دواتر:

نا مه چو، جوانی مه چو، واوه مه چو!

تو فریوی زیر و زیوی وان مه خو!

نهو هه وهه سبازانه جپی متمانه نین

هه ر ده زانن گولچنین و به ی رنین (ل. 17)

ساقی به دریزیای میژوو به جوانی و حقیقه ت گریدراوه. لیکه ستنه وهی نهو دوو چه مکه، واته جوانی و حقیقه ت، هه م له روژهللات و هه م له روژئاوا ناشکرا و روونه. ئیلهام و تایبه تمه ندی نه رمی ژنانه وا ده کا که پیاوی جستجوگر/ توپژه ر/ بگه ر، روو له ژن وهک سه رچاوه یه کی به هیز و پیراز بکا. ساقی له شیعری ناله ی جوادیدا هه رگیز ولامیک به شاعیر نادا به لام بوون و نیگای خواتاسای ساقی، رووناکی ده خاته نیو جیهانی شاعیر و ده رگا بو دونیا یه کی تازه ده کاته وه. شاعیر له هه وهلی شیعره که دا به امر/ فه رمان له گهل ساقی ده دویت: "ساقیا وا باده وه، وا باده وه" به لام نهو فورمه نه مریه به مانای که مدیتن و ژیرده ستبوونی ساقی نیه. نهو فه رمانه له ته مه نا و نیاز و ویستیک سه رچاوه ده گری که ساقی یارمه تی شاعیر بدا تا پرواته نیو دونیای خه یال. دواتر له ناوه راستی شیعره که، واته کوپله ی پینجه م، ناته باییه ک له نیوان ساقی و شاعیر دیته روو، کاتیک شاعیر ساقی تاوانبار ده کا که فریوی زیر و زیوی خواردوو و نه وهی لی چاوه پروان نه ده کرا چونکه ساقی له خویدا به هه لگری جوانی و حقیقه ت ناسراوه. شاعیر ساقی په نده دا که شه راب بو ده سه لاتداران نه گیری چونکه نه وان به دوای خرد/ هزردا ناگه رین. لهو به یته دایه شاعیر له وپه ری ناهومیدییه، هه ر بویه ساقی ده شکینیتته وه:

ساقی یا! بو کوئ ده چی، بو کوئ ده چی؟

توش له بهر نهو ملهورانه ملکه چی؟

توش به ره ننگ و بوئ نه وان خواردت فریو؟

چاوی توشی هه لفریواند زیر و زیو؟

توش ده گوریه وه ده گهل گه وهه ر هونه ر؟

که نگی گه وهه ر جوانی کردن به خته وهه ر! (ک. 5، ل. 16-17)

بو شاعیر وهک که سیکی جستجوگر/ پشکینه ر، ساقی که سیمبولی نه شق و جوانیه و له خویدا ئینسان به ره و "حقیقه ت" ده با، نابی خه یانه ت به هونه ر و حقیقه ت (که پیاو پیناسه و تاریفی ده کا) بکا. Carin Fransen باس له وه ده کا که

ساختاری دهسه‌لآت له هه‌وه‌له‌وه به مانای ژێرده‌ستبوونی ژنه ئه‌وه‌یش به‌و مانایه‌یه که سه‌لیقه و زه‌وق، حه‌قیقه‌ت و جوانی له بناخه‌وه له‌لایه‌ن پیاوه‌وه مانا ده‌کری. ژن/ جوانی له پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ پیاو، "عمه‌لکرد/ کاربرد" یکی هه‌یه، ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه که جوانی ویستی پیاو به‌ره‌وه‌پێش ده‌با.

لێره‌دا ئێمه ده‌بینین که شاعیر له‌بیرده‌چی چهند به‌یت پێشتر ساقی تاوانبار کردبوو که گوايه ساقی فریوی خواردوو. شاعیر دوباره‌ ڕوو له ساقی ده‌کاته‌وه و وه‌ک پێشوو باوه‌ری خۆی پێنیشانده‌دا و له ده‌سته‌کانی ساقی ده‌گه‌ری. ئێستا شاعیر خۆی ده‌شکێنێته‌وه و داوا‌ی یارمه‌تی له ساقی ده‌کا تا بتوانی له‌گه‌ڵ خه‌می خۆی بسازی و "خود" رزگار بکا و دیسان بتوانی له‌ژیۆ ئه‌و شک و گۆمانه‌دا باوه‌ر به‌ ژبان و بوون بکاته‌وه:

وا وه‌ره، ده‌ی وا وه‌ره، نێزیک به‌ لێم
بمده‌یه مه‌ی، بمده‌یه مه‌ی تا ده‌لێم:

"مست مستم ساقیا دستم بگیر

تا نیفتادم زیا دستم بگیر[1]" (ک. 6، ل. 17-18)

له‌ نیوه‌راستی کۆپله‌ی شه‌شمدا چهند به‌یت له‌ مثنوی و چهند میتۆلۆژی و فیگوری ناسراوی تراژیدی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا دێته‌ ناو ده‌ق:

جا که سه‌رخۆش بووم به‌ ده‌نگێکی نه‌وی

بۆت ده‌لێم ئه‌و شیعره‌ به‌رزهی (مه‌وله‌وی):

"بشنو از نی چون حکایت میکند

از جدائیها شکایت میکند" (ک. 6، ل. 18)

کارتیکه‌ریی زمان و شیعی مه‌وله‌وی له‌سه‌ر ناله‌ی جودایی ئاشکرایه. له‌و به‌یته که له‌ هه‌وه‌لی مثنویدا هاتوو، "نه‌ی" ڕۆلێکی به‌رچاو ده‌گریت تا گوزارشت له‌ ده‌رد و ڕه‌نجی جودایی شاعیر بکا که له‌ زمانی "نه‌ی" دێته‌ ده‌ر:

بشنو از نی چون حکایت میکند

از جدائیها شکایت میکند

تا مرا از نیستان بریده‌اند

از نفیرم مرد و زن نالیده‌اند.

په‌ژاره‌ی شاعیر له‌ ڕیگای "نه‌ی" یه‌وه که له "نیستان" و ولاتی خۆی دایراوه ڕه‌وايه‌ت ده‌کری. "نه‌ی" ئامیژیکی کۆن که له نه‌ی دروست ده‌کری. شاعیر به نه‌فس و ڕۆحی خۆی نه‌ی ده‌ژهنی. نه‌ی وه‌ک پێنووسیش به‌کاردی که له جه‌وه‌هر هه‌لده‌کێشریت و جه‌وه‌هره‌که هه‌لده‌مژێ و پێی ده‌نووسریت. که‌واته لێره‌دا نه‌ی هه‌م ئامیژه و هه‌م پێنووس. نه‌ی هه‌م ده‌نووسی و هه‌م ده‌ژهنی. له هه‌ردووک حاله‌دا خه‌میک هه‌لده‌مژێ و دوباره‌ ده‌ریده‌خاته‌وه. به‌ ناله‌ی نه‌ی و نووسینی نه‌ی، باسی خه‌میک ده‌کری که ده‌ردی جودایی و عه‌شق و خۆکوتانه‌ بۆ په‌کگرته‌وه. ئه‌و خه‌مه‌ خه‌می ئینسانه‌ به‌گه‌شتی و ته‌نیا هی شاعیریکی کورد نییه. به‌لام ئه‌و خه‌مه‌ (ده‌رده‌کورد) تا ئێستا هیچ "نه‌ی" یه‌ک باسی لێوه‌نه‌کردوو و لێره‌دا ئه‌و ده‌رده‌ تیکه‌لاوی ده‌ردی تاک و سروشت ده‌بی بۆ گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ و ئازادی:

بۆیه ناله‌م تیکه‌لی نه‌ی کردوو

شیوه‌نێکم پێیه نه‌ی نه‌یکردوو

/.../

شیوه‌نی من شیوه‌نی ئینسانیه
بانگی ئازادی و گرووی یه کسانیه (ک. 6، ل. 18)
به‌شیک له "خود" ده‌خواری ره‌نجی خووی تیمار بکا و بگاته‌وه سه‌چاوه. سی و
حه‌وت به‌یت دواتر ئه‌و یه‌کگرتنه‌وه‌یه سه‌قامگیر ده‌بی. شاعیر که سالازیکی زور
خه‌باتی کردووه و له تاراوگه بووه، چهند به‌یت له "پیری" خووی به‌قه‌رز وه‌رده‌گری
تا باسی ئه‌وه‌مان بو بکا که دنیایه‌ ره‌ژیک له‌گه‌ل خاکی ولات، یاران و هه‌موو ئه‌و
شتانه‌ی که جییه‌پشتوون یه‌کده‌گریته‌وه ئه‌گه‌رچی هه‌لومه‌رچی ئیستای ژیا‌نی
له‌ قه‌یراندایه و دووری بی‌هیزی کردووه:
گه‌ر ده‌نالینم، ئه‌من په‌ککه‌وته نیم
تیده‌کووشم بو وه‌صل تا‌کو ده‌ژیم

/.../

هه‌ر کسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش
ریگه ده‌یرم، کوانی هه‌نگاوم شله
راسته بی‌هیزم، ده‌که‌م ئه‌مما مله (ک. 6، ل. 22)
له‌ کوپله‌ی حه‌وته‌مدا چهند ناوی میژوویی ژن و پیاو دینه‌ نیو ده‌ق. ئه‌و ناوانه‌ کین
و چ کاریگه‌ریه‌کیان هه‌یه؟ هه‌وه‌ل با ناوه‌کان جاریکی تر بنووسینه‌وه: به‌کره شو‌فار
که بوو به‌ هوی مه‌رگی مه‌م و زین له تراژیدی مه‌م و زین [7]، مه‌م و زین،
قه‌ره‌تاژدین، چه‌کو و عرفو (سی یاری مه‌م)، لاس و خه‌زال، خانزاد (سه‌روک خیل
و خوشکی خه‌زال له تراژیدی لاس و خه‌زال)، شه‌م و شه‌م‌زین، خه‌ج و
سیامه‌ند، برام و په‌ریخان و سه‌ره‌نجام ناوی وه‌لی دیوانه‌ که شیعی‌ری بو
خوشه‌ویسته‌که‌ی شه‌م گوتووه:
که‌وته‌م نیو چالی دیلی وه‌ک (مه‌می)
(پایه‌زین) له کوپیه‌ هاواری که‌می!
وام به‌ ته‌نیایی له‌نیو خوینا شه‌لال
کوانی عیل و کوانی (خانزاد) و (خه‌زال)؟!
زور له‌میژه‌ نارهناری منی نه‌بیست

هه‌روه‌کو (شه‌م‌زین)، (شه‌میله‌)ی خوش‌ئه‌ویست (ل. 20-21)
ئه‌و پینج به‌یته له به‌یته به‌ناوبانگه‌کانی فۆلکلوری کوردین. هه‌موو ئه‌و تراژیدیایانه
باس له ئه‌شق، زولمی ده‌سه‌لاتداران، خه‌یانه‌ت و جودایی ده‌که‌ن [8]. ئه‌و فیگوره
ژنانه‌ی که ناویان له‌و به‌یتانه‌دا دین، ژناتیکی ئاشق، ئازا و نه‌ترسن که له به‌رامبه‌ر
نورمدا پراوه‌ستاوان و خوین خسته‌وته نیو خه‌باتیکی نابهرامبه‌ر. شاعیر ئه‌و ناوانه
دینیه‌ ناو ده‌ق تا نیشان بدا که ژیا‌نی ئه‌و جوړیک به‌رده‌وامبوونی ته‌قدیری
قاره‌مانه‌کانی ئه‌و تراژیدیانه‌یه که یان چوونه مه‌نفا و یان مه‌رگیان هه‌لبژاردووه.
شاعیر له‌نیو خوینی خویدا نوقمه، له ریشه‌ی خووی دوورکه‌وتوته‌وه و "جه‌رگی
له‌ت له‌ت"ه. شاعیر ئاره‌زوو ده‌کا که ئه‌و ژنه‌ ئازایانه‌ بین و پرزگاری بکه‌ن و گورانی
بو بلین. (هه‌موومان ده‌زانین که پیه‌لگوتن به‌ که‌سیکی که که‌وتوته‌ غه‌ریبی و
مه‌نفا و یان شه‌هید بووه، به‌شیکه له‌ دابونه‌ریت و به‌تایبه‌ت له‌نیو ژناندا وه‌ک
سیرمۆنی ئه‌نجام ده‌دری.)

وینه‌ی ژن له شیعی‌ری هیمن‌دا، له هه‌وه‌ل شیعه‌ره‌کانیه‌وه تا دوا‌یین شیعه‌ره‌کان،
گۆرانکاری زوری به‌سه‌ردا هاتووه. هیمن له شیعه‌ره‌کانی خویدا داواکاری

یہ کسان کی کچ و کورہ و نارہ زوو دہ کا کہ کار و چالاکیی ژنان بہ شیکی گرینگ بی بو دروستکردنی ولاتیک کہ له ویندہری ژن و پیاو هاوسہ ننگن. ہیمن له زور شیعردا رہ خنہ له پوزیسیونی ژپردہستہی ژنان دہ گری. له پيشہ کی تم کارہ دا باسم له وه کرد کہ من دہ موست شیعیکی تر هہ لیزیرم و چاو له دوو چہ مکی "چین" و "جنس" بکہم. ئەو شیعرہ سووری دہوران 1978-ه کہ باس له ئەشقی نیوان کچہ میریک و کورہ شوایک دہ کا. خالیکی گرینگ له شیعی سووری دہوران دا ئەوہیہ کہ کچہ کہ داوا له کور دہ کا کہ پیکہ وه هہ لیئ و رہ خنہ له میر و کومہ ل و نورمہ کان دہ گری. ئەو دہ خوازی کہ یان پیکہ وه بمرن یان ئاواتیان ریته دی. کچ و کور رادہ کەن و سەرئەنجام بەدەست داروگە دہ گیرن و بہ دہستووری میر دہ کوژرین. (سووری دہوران، نالہ جودایی، ل. 53-89)

هیمن ناو و وینہی شیعی له شاعیرانی تر و ہردہ گری بہ لام ئالوگوریان بہ سہردا دہ هیئ و ناخوازی و ہک ہہ میسہ بہ شیوہی سونہ تی ژن و ہک ئابجیکت ببینی. ہیمن دہ خوازی ژنان بخوینن و دانش / زانست و ہدہستیین و لەو ریگہیہ وه کومہ لیکہ بہ رامبہر دروست بی. ژنی ئیدیالی ہیمن "شیرین" ی و ہفایی (1838-1899) نیہ کہ تہشی دہریسی. ہیمن بہ ئاواتہ کہ ژنانی جستجوگر / وردکول کہ دہ توانن پیاوان نہ جات بدہن، گورانی بو شاعیر بلین:

من تہ شیرینیکی و ہک "شیرینی و ہفایی" م بو چییہ
کیژی ئازای چاو کراوہ و فیترہ زانینم دہوی [9]

و له کوتایی کوپلہی حہوتہ مدا شاعیر دہ پرسی کی دہ لی کہ ئەو "وہلی دیوانہ" نیہ. وہلی دیوانہ کیہ؟ وہلی دیوانہ (1745-1801) بہ ہوی ئەشقی خوی بہ "شہم" کہوتہ جیہانی شیتی [10]. جیاوازی چینایہ تی نیوان وہلی و شہم بوو بہ ہوی ئەوہ کہ ئەو دوو دلدارہ نہ گنہ یہک. ئەشقی دیوانہ بہ شہم له ئەدہبی کوردیدا بو تہ میتولوژی و سیمبول بو ئەشقیکی راستہ قینہ و قوول کہ دہ توانی ئینسان تا ئەو پیری دیوانہ یی بہ ریت. لیرہ دا شاعیر له نیوان خوی و دیوانہ، "ہویت سازی" دہ کا واتہ ناسنامہ یہک دروستدہ کات. ژبانی ہیمن "تناسخ" و بہردہ وامی ژبانی دیوانہ یہ: یہک چارہ نووس بو دوو پیکہر، دوو کەس له یہک پوزیسیون، روخیک له دہورانی خہموکی و جیایی کہ نہ بوونی گہرما ی ژن له ژباندای بو تہ ہوی چارہ نووسیکی تراژیدیایی:

ئەو له زوزان، من له ئارانی دہ ژیم

کی دہ لی ئەمنیش (وہلی دیوانہ) نیم؟! (ک. 7، ل. 21)

بہ لام روخی ہیمن له چوارچوہ "تراژیدیاییہ کاندای کہ تاک ئەسیری خوی دہ کا" نامینی. له تاریکترین ساتہ کانی ژباندای کہ خودی شاعیر له چالای تہ نیایدایہ و کاسہی روخی پراوپرہ له خہم و لیئ دہری، "خود" له خەلسە دیتدہر و راستہ و خو روو له ولات، دوست و خزمان دہ کا:

کور دہ واری، ئەی ولاتہ جوانہ کەم!

رولہ کەم! خیزانہ کەم! باوانہ کەم!

ئەی ئەوانہی قەت لە بیرم ناچنہ وە

ئیسنتہ بمپینن ئەری دہ مناسنہ وە؟ (ک. 8، ل. 21-22)

و له کوپلہی نۆیہ مدا "خود" رادہ بی و روو له یاران و ئازیزان دہ کا و باسی گہرانہ و ہی خوی بو سہرچاوہ دہ کا. لیرہرا "خود" شورشگیرانہ ہنگاو ہلدینی:

ئەی رەفیقان ئەی عەزیزانی ولات!

ئەي بىر ھاوسەنگەرى جەرگەي خەبات!

/../

ريگە دەيرم، كوانى ھەنگاوم شلە

راستە بى ھېزم، دەكەم ئەمما ملە (ك.9، ل. 22)

تۆن و رېتمى خەماوى كە پېشتەر شيعرەكەي داگرتبوو جىنگاي خۆي بە رېتمىكى تر دەدا و شاعير دەگەرئەو دەورانى لاوۋەتى. رۇخچىكى ئاگرين، كيو و دەشيت دەپپوئ و سەر لە كانياو و مېرگ و تەلان و باخ و دى و ھەوار و ئەشكەوتى ولات دەدا و دەخوازى بچىتە شەورنى بېستان و دەستى پېرى شوخ و شەنگ بگرى. سەرئەنجام "خود" دەگاتەو سەرچاۋە و جەژن دەگرى و خۆشەويستەكەي لە باوھش دەگرى و نامادەيە لە باوھشيدا بمرى.

Abjektionen och Chora

لە ھەوھل بەيتى نالە جودايى دا شاعير خۆي لە بەرامبەر كەسېك، " ئەو كەسە"، دادەنى و دەخوازى ئەو لە پۇزىسيۇئىكى خوارتر دابنى. وشەي "ئەو كەسە" تەنيا ۋەك بەشېك لە ساختارى زمانى شيعرەكە نايە بەلكو شاعير خۆي لە ئۇپۇزىسيۇنى "ئەو كەسە" دادەنى. "ئەو كەسە" ئىنساىئىكى بىخەمە كە شاعير ۋەك "عنصر/ توخمىكى ناپاك" ھەلپدەسەنگىنى. شاعير رەنجى "ئەو كەسە" نەھى دەكا و دىكاتە ئابجىكتى خۆي. خودى شاعير "ئەو كەسە" لە خۆي دوور دەكاتەو كە توانايى رەنجىردنى نىيە تا بگاتە حەقىقەت. شاعير، خۆي "ئەو كەسە" و ھەموو ھەستى شناسايى دەكا بۇ ئەو كە بتوانى لەو ئالۇزىيەي كە تېيدايە بسازى. ھەر بۇيە "پاكى" خۆي لە بەرامبەر "ناپاكى" "ئەو كەسە" دادەنى. "خود" كە ھەلگرى دلپكى پر لە خەم "ئايئىكشووئە" لە بەرامبەر ئەو كەسە كە لە خودى شاعير ناچى رادەوھستى و بەدواي "مانا" دا دەگەرى. بۇ دەبى "ئەو كەسە" كە رەنجى نەديوە و ناپاكە بىت و مەيخانە تەنگ بكا لە كاتىكدا كە شوپنى تر زۆرە بۇ گالتە و جەفەنگ:

ئەو كەسە بىكەس نىيە و خانە خەراب

دەك بە ژارى ماری بى بادە و شەراب!

ئەو كەسەي نەچىشتوو دەردى ژيان،

ئەو كەسەي نەديوە ئېش و برک و ژان،

/.../

بۇ دەبى بىت و بكا مەيخانە تەنگ؟!

شوپنى دىكە زۆرە بۇ گالتە و جەفەنگ... (ل. 12-14)

شاعير جياوازىيەكى بنەرەتى لەنئوان خۆي ۋەك كەسېكى بگەر/ جستجوگر و "ئەو كەسە" بىخەمە دادەنى. "ئەو كەسە" كىيە؟

"ئەو كەسە" ئىنساىئىكى لەخۇرازى و ناپاكە كە لە چوارچىۋەي يەك ئىلېمىنت/ عنصردا نامىنى. "ئەو كەسە" دەتوانى دىكتاتورىك بى، ئەشى خائىنېك بى و يان كەسازىك كە خۇ لە خەبات نادەن و بىتەفاۋەتن و دەستيان بە كلاوى خۇپانەو گرتووۋە با نەييا. "ئەو كەسە" دەتوانى كاي/ قابىل بى كە براى خۆي بۇ دەسەلات كوشت[11]. "ئەو كەسە" كە ناپاكە بۇ دەبى بىتە مەيخانە كە شوپنىكى پىرۇزە.

شاعير زيارەتى مەيخانە بۇ "ئەو كەسە" قەدەغە دەكا و مۇنۇپۇلى ئەو لە دەست دەگرى تا كە ۋەك ساجىكت تەفسىرى جىهان بكا و ياسا دارپىزى. شاعير ۋەك رۇخچىكى "جستجوگر" لە ئۇپۇزىسيۇنداىە و خۆي لە سەرەوھى ھەموو دەسەلات و

كەسايەتییەكان دادەنى. شاعیر وەك ئەندامێك لە گروپێكى گەرەدا تامى جودایی و مەنفا و زەبروزەنگى چىشتوو و لە ھەوارگەى خەيالىدا شوپىك بۆ "ئەو كەسە" نابىتتەو. لە خەيالى شاعیردا، ھەر وەك جىھانى واقع، كاتىگورى ھەوێل سىمبۆلى وێرانى و تاوانە. لە خەيالى ئىنسانى كوردا "ئەو كەسە" جىي نابىتتەو و "ئەو كەسە" لە گەل زەبروزەنگ پىناسە دەكرى. دىكتاتورانىك كە بوونە ھۆى چوونە مەنفاى تاكەكان و ناھيلىن خەلك ژبايىكى ئاسودە و ئاسايى بۆ. لە وڵاتەدا شاعیر قارەمانىكە كە بەدواى "حەقىقەت" دا دەگەرئ و بەختەوەر نىيە. ھەر بۆيە ھەموو ئارەزوەكانى شاعیر و حەقىقەتى بوون لەزىو خەيالىدا كۆدەبىتتەو و شاعیر تاوانباران دەستنىشان دەكا و خۆى لە بەرامبەريان دادەنى:

بۆ كەسێكە مەى: كە دەردى كاريیە

بى خەمێك بىخواتتەو، زۆردارىیە

بۆ كەسێكە مەى: دلى پر بى لە داخ

بۆچى لىي بىخواتتەو بەرزەدەماخ؟ (ل. 12)

"ئەو كەسە" ھەر وەھا دەشى لەو كەسانە بن كە خەيانەت بە خاك و نىشتمان دەكەن؛ ئەو كەسانەى كە بەخاترى پارە، دەسەلات و يان نەجاتى گىانى خۆيان دەكارن دژ بە خەلكى خۆيان ھەلگەپننەو. و يان ئەوانەى كە وا نىشانەدەن كە ھىچ گرتىك نىيە و جىھان ئەمن و ئەمانە و لە خەباتدا بەشدارى ناكەن.

دەقە جوراوجۆرەكان، بە پراى كرىستىفا، دەتوانن ناوى تىپى جوراوجۆرى ئايىكشووون بن. ئايىكشووون ھەستىكى فىزىكى و رۆحى بىزكردنە كە توور دەدرى. ئايىكشووون تاييەتمەندىيەكانى ئايچىكتى ھەيە و لە دژى "خود" دەوەستى. ئىنسان بوونەوەرێكى رۆحى و بىرمەندە كە ئايىكشووونەكان دەناسىتتەو. كرىستىفا پىپوايە كە ئايىكشووون بناخەى كەلتورى "خود"ە و وەك مەرزبازىك كاردەكا. ئىنسانە ئايىكشووونەكان رەمزی دەكا كە نىشانەى "ويست" و "كەمبود/ كەمايەسى" يە كە بەھۆى جودایی و دايران دروست دەبن.

ئەو بىزارىيە قوولە لە "ئەو كەسە" سەرەتاي لەدايكبوونى "خود"ە. "ئەو كەسە" لاوازيەكى ھەيە، جۆرێك ناپاكى كە "خود" لە بەرامبەريدا نەشوونەما دەكا. لە كىبەركىي بەينى شاعیر كە رەنجى بىنيو و پاك بۆتەو و "ئەو كەسە" كە ناپاكە، خولقاندن و نووسىن ئىمكانى ئەو بە "خود" دەدا كە لە پروسەى "دگرديسى" دا دوبارە لەدايكىتتەو و ھەستى و بىتتى. لە ئاخىر بەيتى كۆپلەى سىيەمدا ئاخىر و شەكان سەبارەت بە "ئەو كەسە" دەگوترى و لە "خود" دوور دەكرىت و ئىتر باسى ناكرى:

ئەو كەسە جىگای لە مەيخانى نىيە

ئەو كەسە بادە و شەرابى بۆ چىيە؟! (ل. 15)

و لە كۆپلەى چوارەم را فىگورى "ئەو كەسە" كە لە گەل "خود" ھەلدەسىنگىندرا و ن دەبى و ئىنجا شاعیر راستەوخۆ باسى بوونى خۆى و رەنجهكانى خۆيمان بۆ دەكا:

ساقيا، وا وەرگەرئ، وا وەرگەرئ!

روو لە لاى من كە، مەچۆ بۆسەر پەرئ...

/.../

مەى حەلالە بۆ منى وێرانە- مال

بۆ منى سەرگەشتە و پرووت و پرەجال

/.../

لېوبه باری، دهرده داری، ره نچه رو

شاعیری جوانیپه رستی دل به سو... (ل. 15-16)

خزم و کهس، خوشک و برا، یاران، یار و خوشه ویست، له زیو دهقی ناله ی جودایی دا له سیسته می زماندا چینگای خویان ده که نه وه و ناوده بردرین به لام له هیچ شوینیکی نه و شیعره بالابلنده دا ناو یان وشه ی "دایک" نایه ت. بو؟ به پروای من "خودیکی نارسیستیانه" "دایک" وه پشتگوپده خا و سیسته می زمان چینگای نه و ده گریته وه چونکه که مایه سی گهرمای دایک هینده قووله که "خود" بو نه وه که به سه ر نه و ترس و که سه ره دا زال بی، به به کاره پینانی زمان و وشه ده خوازی نه و بو شاپی به پرکاته وه:

دیم بینم نیشتمان و زیده کهم

دیم بینم خزم و کاک و دیده کهم

دیم و ده گرم بازی بیری شوخ و شهنگ

دیم و ده گرم دهستی دوی جوان و چه لهنگ

دیم گراوپی خوم له باوهش وه رگرم

دیم نه هیلم به ره هلست و به رگرم (ل. 23-24)

له شیعی ناله ی جودایی دا ریتمیکی وه ها دایکانه هیه که نابی خومانی لی گیز کهین و له ده ستمان ده رچی. نه وه له ناخری شیعره که دا به پروونی دهرده که وی. له هه وه لدا نه و ریتمه دایکانه یه له دیالوگ له گهل ساقی، یادکردنی خه مپه وین و ده سته کانی بازی شوخوشه ننگ و یان ناوبردنی فیگوره ژنه کانی میتولوژی کوردی وه ک خانزاد و و خه زال و شه م خو نیشان ده دا. به لام سه رنه نجام نه و ریتمه زمان داگیرده کا و ریتمی کوپله ی نویم وه ها بنه رته تی ده گوردی که مارشی "خود" به ره و سه رچاوه واته ولات/ دایک ده بیسین که به شاخ و داخدا سه رده که وی و ده شت و دؤل ده پیوی. شادی خه یالی گه یشتن به ولات و دایک/ کورا له دوا ی سه فهریکی نه وها دریز و پر له خه م، هه موو بوونی "خود"، چ فیزیکی و چ روچی پرده کا. "خود" بو گه یشتن به کورا به په له یه. کورا ولاته و ولات کورا. گهرمای دایکانه که تا ئیستا شاراوه بوو ریتم و ناهه نگیکی تر له به یته کانی کوتاییدا ده خولقینی. شاعیر به راکردن ده گه ریته وه بو نه و شوینه ی که تیدا لی له دایکبوه واته کورا/ ولات که له وینده ری نه سابجیکت هیه و نه ئابجیکت. نه وه کات و زه مازیکه که ته نیا شتی که هیه: مندالیک له زیو پیله ی پیگوناھی خویدا واته له زیو کورادا. ئینسان هه میشه له و شوینه ده گهری که جاریک له جارن خوی لی رزگار کردوه و "خود" له و ساته له و به خته وه ریبه ده گهری که مندال و دایک یه کبوون. هه ر نه و جوره که زه رده شت له وه های وت زه رده شتدا ده لی "به خته وه ری ژنیکه" (ل. 149) و یان شاعیر ده فهرمووی:

"هر کسی کو دور ماند از اصل خویش

باز جوید روزگار وصل خویش. (ل. 22)

په راویز

[1] تیوری لاکان دهر باره ی سابجیکتیکی ئالوز له سه ر بناخه ی نه وه دامه زراوه که کاتیک مندال (له ده وروبه ری 6 مانگ) وینه ی خوی له ئاوینه دا ده بینی شیفته ی وینه ی خوی ده بی. مندال خوی و وینه ی خوی له ئاوینه دا وه ک یه ک گشت ده بینی و که سایه تیبه ک لای دروست ده بی که له راستیدا له سه ر بناخه ی

ههستیکی ههله داربژراوه که وینه که وهک حقیقه تیک دهربارهی خوی دهبینی
Ebba Witt- Brattström (red), Stabat mater (2002), s. 16.

[2] "کورا" تیرمیکه که ئەفلاتوون بهو مانایه بهکاری هیناوه که ژن ته نیا وهک
زهرفیکه بۆ تووی پیاو. Kvennovetenskaplig tidskrift 2-3, "Den främmande
kvinnan - presentation av Julia Kristeva", s. 49.

[3] بۆ فرۆید فازی ئۆیدیپوس و بۆ لاکان فازی ئاوپنهیی بناخهی دروستبوونی
که سایه تیه. بهلام کریستیفا ئەو دروستبوونه زۆر پێشتر دهبینی. Stabat mater.
s. 16- 18, och 125-126.

[4] Johan Berger پینوایه که روخساری گواستینهری هونهر هه میسه فۆرمیکه
له نیایش و زیکر. Aiolos, Nr. 25-26, s. 129.

[5] ئوولسوون دهلی که "خود" له شیعری سوډیرگران دا پۆزیسیۆنیکه نیوان خوا و
ئینسانی ههیه. Läsningar av Intet, s. 5. 249-246.

[6] له ئەدهبی کوردیدا دهتوانین ناوی وا ببینین که پیاوی ئایینی بوون بهلام به
خاتری ئەشق روویان له ئیسلام وهرگه راندووه. بۆینه "شیخی سهنعان" که له
ئەدهبی فارسیدا ناوی له منطق الطیر عطار 1119-1193 دا هاتووه. (احمد
رنجبر، 1989) ههروهها فهقی طیران (1561-1641) له کتیبی "شیخی سهنعان" دا
باسی شیخی سهنعان دهکا. میژووی ئەدهبی کوردی، خهزنه دار، ل. 171-174.
شیخی سهنعان که پیاویکی ئاییندار بووه چوارسه د موریدی بوو. شیخ سی شهو
خهون دهبینی و له خهوندا ناشقی کچیک دهبی که له رۆم بووه. شیخ شیواو و
شهیدا به رهو رۆم ریده که وی. موریده کانی له گهلی دهروون. ئەشقی کچی ته رسا
وا له شیخ دهکا که بیته شوانی به رازان. موریده کان شیخ چیده هیلن. پاشان
دیشان دینه وه لای شیخ و له بهر خوا ده پارینه وه که شیخ نه جات بدا. سه رته نجام
کچ ناشقی شیخ دهبی. هیمن له شیعری ریزنه له کتیبی نالهی جودایی دا(ل).
93) جوړیکتر باسی ئەشقی خوی دهکا:

شیخی سهنعان بۆ کچی گاور له ئیسلام وهرگه را
من خهریکه بۆ کچه شیخی په شیمان بیمه وه.

ماموستا هیمن و عایشه خانم خالوزا و پورزا بوون و عایشه خانم کچه شیخ بووه.
[7] "مه م و زین" له سه ره تاوه فۆلکلۆره و ئەحمه د خانی نووسیویه تیه وه.
هیندیك بیرمه ند پینانویه که خانی هه وه ل به ردی بناخهی ناسیۆنالیزمی کوردی
داناوه که چیرۆکی ئاشقانهی "مه م و زین" ی تیکه لاوی ههستی ناسیۆنالیستی
کردووه. سه رده می نووسینی ئەو چیرۆکه سه رده می سازبوونی دهوله ته کانی
ناسیۆنالی ئەوروپی بوو. خانی له 1650 له شاری بایه زید له باکووری کوردستان
له ناوچهی بۆتان له دایکبووه. ئەو شاره مه شهوور بووه که مزگه وتی زۆری بووه که
"طلبه" ی وهرگرتووه. دواتر خانی بۆ خویندن له بایه زید ده روا. خانی سالی 1707
کوچی دوایی کردووه. به ره مه کانی خانی بریتین له هه دیکا ئیمانان، نه وه هاری
بچووکانه، مه م و زین و ههروهها هیندیك "غزل". خهزنه دار، 2002، ل. 307-308.

[8] ئۆسکار مان (1905) 19 سروده و 6 چیرۆکی کوردی به ئەلفویئی لاتینی
نووسیوه ته وه. مان پێشه کییه کی بۆ ئەو کتیه به ئالمانی نووسیوه که تا ئیستا
نه کراوه ته کوردی. "تحفه مظفریه"، ئۆسکار مان، وهرگیه هیمن، (1975).

[9] له شیعری "فرمیسیکی رنوو"، هیمن ناوی "شیرین" ی مه لا عه بدولپره حیم
ناسراو به وه فایه به قهرز وهرده گرت به لام ئیتر هیمن ناخوازی که کچانی کورد

وهك "شيرين"ى تراديسۆنى بن بەلكو ھېمن بە ئاواتە كە كچانى كورد ڤىرى زانين بن و جيهانئىكى تازە دروست بېكەن. ديوانى ھېمن، 2003، ل. 383-386.

[10] بەگۆڤرەى خەزەندار سالى لەدايكبوونى وەلى دېوانە و چۆنئىتى ژيانى بە دەقىقى ديار نيبە. دەكرى بلېين كە دېوانە سالى 1745 لە ناوچەى ھەلەبجە لەدايكبوو و تا ڤادەيەك خويندەوارى بوو. بە ناوى جۆراوجۆر ناسراو وەك ميرزا موخەمەد، ڤەزا كورى كوڤخا حەمە و وەلى. بەھۆى ئەوين بە كچىك لە چينى سەرتر لە خۆى دەچىتە ناو دونياى فرامۆشى و دينى. ھەربۆيە نازناوى "دېوانە"ى پېدەبەخشدري. خەزەندار، ل. 103-104.

[11] كريستېڤا، "ناپاكي" وەك تاكە ئېلېمېنتىك نابينى بەلكو توخمىكى تېكەلاوہ كە خۆى لە يەك چوارچېوھيدا ڤراناگرى. Fasans makt, s. 123.

سوپاس و پېزانين

سوپاس بۆ پروفيسۆر Ebba Witt- Brattström، لە نووسەرانى بەناوبانگى سويد و لېزان لە بوارى ليكۆلېنەوہى ئەدەبى بە "روانگەى ڤېمينستى". بى ڤارمەتى ئەو خاتوونە ڤرەنگە نەمتوانيا ئەم كارە بەم شېوہەيە ئەنجام بەدم. ھەروەھا سوپاسى شاعيرى بەرېز ئەنوەر قادر مەخەمەد دەكەم. جىڭاى باسە كە كاك ئەنوەر دوكتۆراى لەسەر شاعيرى كورد مەولەوى لە زانكۆى سان پېتېرسبورگ وەرگرتووہ. كاك ئەنوەر كئيبى نالەى جودايى چاپى سالى 1979ى لەلا بوو كە داي بە من. بەداخوہ ئەو چاپانەى ديكە كە لە ستۆكھۆلم دەستدەكەوتن ڤر بوون لە ھەلە. سپاسى بەرېز كاك جەعفەر حوسېنى ناسراو بە "ھېدى" دانېشتووى ئالمان دەكەم بۆ ئەو زانياريانەى كە سەبارەت بە ژيان و بەرھەمەكانى ماموستا ھېمن بە ئېمېل بۆى ناردم. شايانې باسە كە ھېدى لەنېوان سالانى 1980-1985 دوستايەتى نزيكى لەگەل ماموستا ھېمن ھەبووہ. سپاس بۆ ئيدريس ئەخەمەدى، ئاشتى بەرھوون و گەلا ڤرمانى. سپاسى بېكەرانم بۆ ڤەرى شاكەلى كە سەرەڤراى دووگيانى بە دەقى كوردى ئەم نووسراوہدا چۆتەوہ.

نيچە سالى 1882 دەنووسى: ئەوہ پېوستىيەكە؛ كاتېك ئېنسان لە خۆى ڤازى دەپت - بە شېوہەيەك لە شېوہەكان، لە رېڭگەى نووسىنەوہ پېت يان ھونەر - ئىنجا لەراستيدا ئېنسان تەخەمول دەكرىت!"

نالەى جودايى بەو ڤووكردى شاعير لە ساقى دەستپېدەكا و شاعير دەخوازى سەرنجى ساقى بۆلاى خۆى ڤراكىشى و ڤرەواپەتى ئەوہى بۆ بكا كە چۆن جياوازي لە نېوان ژيانى تاكەكاندا ھەيە:

ساقىيا وا بادەوہ، وا بادەوہ

ڤوو لەلاى من كە بە جامى بادەوہ

موشتەرى وەك من لە مەيخانى كەمن

زۆرەيان شاد و بەكەيف و بىخەمن (ل. 12)

شاعير باسى ئەزموونەكانى "خود" دەكا كە ئاسەوارى قووليان لەسەر ڤوحي داناوہ. ئۆتۆرېتەى زمان لە ھەوہلەوہ بەرچاوہ و لە ھەوہل بەيتەوہ كە شاعير بە ساقى دەلى "وا بادەوہ" سايجىكت دروست دەبى و شاعير خۆى وەك كەسئىكى تايبەت دەنرخينى: "موشتەرى وەك من لە مەيخانى كەمن". شاعير/ موشتەرىيەكى بىوئېنە، ھەست بە ڤرەزايەتتییەكى نارسيستى دەكا كە خۆى لە سەرووى ئەوانى تر كە دېنە مەيخانە دابنى و ياسا لەدەست بگرى. شاعير وەك سايجىكتئىكى تايبەت ئەوى تر/ "ئەو كەسە" تاريف دەكا و تايبەتمەندى/

سفه ته كانى ده بژېرې: شاد، بېخه، رازى و به كه يښه. شاعير له پله ي بارودوځى
رڅوځى ته وى تر كه م ده كا تا راده ي به رزى ره نجى خوى نيشان بدا. "ته و كه سه"
ته گه ر خه ميكي هه بې له خه مه كانى شاعير ناچې و مه يى لو حه رامه. مه ي
ته نيا بو كه سپكه كه:

ته و شه رابه ئاله بو بو بې دهر د نيه

لېى حه رام بې ته و كه سه ي ره نگ زهر د نيه (ل. 12)

بو شاعير چو ته مه يخانه؟ ئايا ته و كاته كه شيعره كه ده نو سرې شاعير له
مه يخانه يه؟ چ هانده رېك (انگيزه) يه ك شاعير هان ده دا تا روو له وينده رې بكا؟
ئېمه ده زانين كه مه يخانه هه ميشه وه ك شوېنېك بو مه ستى و دو زينه وه ي
راستى سه ير كراوه. بو ته وه كه ئينسان "خود"ى خوى بدو زېته وه پيوستى به
په ناگايه ك هه يه كه مه ست بير له ماناى ژيان بكا ته وه و ئينسان له بوونه وه رېكى
ئاسايى روژانه بېته روځيكي توېژه ر كه به دواى راستيه كاندا ده گه رې. لېره
شاعير شوېن و فيگورېك له ټكسيدا دروستده كا. واته مه يخانه و ساقى بو ته وه
كه له رېگه ي زمان و وشه ئالوگور به سه ر "خودى شكاو"ى خويدا بېنى چونكه
شاعير باوه رې به ئېستېتيك، جوانى و هېزى شيعر بو سارېژكردن هه يه. شاعير
داوا له ساقى ده كا كه ته و نه ركه به نه نجام بگه يه نې كه چاره نووس بو
دياريكردوه، واته هه لگري حه قيقه ت بې. حه قيقه ت و جوانى له يه ك توخمن. به
راى كارين فرانزېن جوانى له كه نارى حه قيقه تدا نيه به لكو له گه ل حه قيقه ت
ټيكه لاره و ته و دووه يه ك شتن. له ئانتيكه وه تا ئېستا فورمه كانى "جوانى"
جوړاوجور بوون، سا له كورېك چووه، سا له ژنېكى جوان، سا له فيگورېكى مردوو
و يان ويستېك. جوانى له خو شه ويستى و خولقاندندا به ئېمه ده كا. كارين فرانزېن
پېوايه كه هونه ر به رامبه ره له گه ل نه شق.

هه روه ها ئينگمار هاگ پېوايه كه جوانى سه رو كاري له گه ل شته تراژيديه كان و
ئاشق بوون هه يه. روځي جوانى له زمانى روژانه دا به ئيده يال كړدن و "خواست
عالى/ ويستېكى بالا" ده به سترېته وه. هه موو ساته كانى بېدارى و خه ون له
ديالكتيكا دژ به خو يان واته "خود" له پرؤسه يه كى فه رسوودگى/ سوان و
وېرانيدا خوى ده بېنېته وه.

له كوږله ي هه وه له وه تا كوږله ي هه شته م "نفى خود" له رېنوړيكي شيعره كه دا
حاكمه. "خود" كه وه ك "ته وى تر" نيه و دلېكى خه مبارى هه يه به شپوه يه كى
وېرانگه ر داواى شه راب ده كا بو ته وه ي بچېته ناو دونياى خه ون. به پېى مارتېن
هايدگر ده كرى كه لايه نى جياوازي خود وه ك "تا به رامبه رى ئا" بېنين واته "خود"
به رامبه ره له گه ل "خود". خودېك كه له هه وه له وه يه ك بووه و خوى دابه ش
كردووه. كه سايه تى و "بوون" ټيكه لاون واته هه موو بير، هه ست و بوون
لېكگرېدراوه. "ئا به رامبه رى ئا" هاوكات هه م جياوازي و هه م لېكچوون له خويدا
هه لده گرى، واته سابعېكت كه خوى ده كاته ئابعېكت له راستيدا عه ينې يه كن.

ناله ي جودايى رېتمېكى وه ها ئېگويستى/ خو خوازانه ي ټېدايه كه سابعېكت، كه
هه لگري جياوازي و لېكچوونه، ده بېته هوى ته وه كه پارادوكس/ ناته بايى بېنېته
ئاراهه. شاعير بې ته وه كه له قه زاوه ته كانى خوښه ر بترسى ده سته ده كا به
سه رزه نشتكردنى ساقى به لام زور زوو له بيرى ده چېته وه كه ساقى تاوانبار
كردووه به سه ردانه واندى له به رامبه ر زېر و زيو و ده وله مه ندان و خوى وه ك
هونه روه ر ناساندووه. ته و ناته باييه كه "خود" خوى و ساقى نه فى ده كا و هاوكات

به‌دوای مطلق / ره‌هابوون دا ده‌گه‌ری ده‌یته هۆی پرۆسه‌یه‌ک که "خواست" ی شاعیر به‌دوای یه‌ک‌گرتنه‌وه له‌گه‌ل خود و سه‌رچاوه‌دا بگه‌ری. خود که بوونه‌وه‌ریکه فانی له‌جاودانگی / نه‌مریی ده‌گه‌ری.

ناته‌بایی ده‌توانی چۆنیته‌ی به‌ره‌مه‌پێانی وشه‌نیشان بدا. به‌بوچوونی کیرگه‌گارد، فه‌یله‌سوف، ناته‌بایی و په‌نج خزمی یه‌کن:

ئینسان نابێ ناته‌بایی به‌شتیکی خه‌راپ دابنی. ناته‌بایی په‌نجی بیره و بیرمه‌ندیکی بێ ناته‌بایی وه‌ک ئاشقیکه‌ به‌بی په‌نج. (ئوولسوون، ل. 80.)

ناته‌بایی له‌ناله‌جودایی‌دا له‌وه‌دا خۆی نیشانده‌دا که سابجیکت هه‌م په‌نج‌ده‌با و ده‌نالینی و هه‌م ئاشقی په‌نجی خۆیه‌تی که له‌راستیدا ئه‌و په‌نجه‌ ئابجیکته‌ که لێی دووره‌واته‌ وه‌لات و خه‌لکێک که شاعیر مه‌جبوور بووه‌ جێیان به‌یله‌ی. خود وه‌ک "سابجیکتیکی میژوویی" ده‌ست له‌گه‌ران به‌دوای "مطلقیت" هه‌لناگری. له‌و پرۆسه‌یه‌دایه‌ که ئینسان دروست ده‌بی. ئینسان سه‌نتیزیکه‌ له‌ "جاودانگی" و "فه‌نا". به‌م جووره‌ناله‌ی جودایی خۆ له‌زه‌مان ده‌رده‌کا و شاعیر ده‌یته‌ "سابجیکتیکی میژوویی"؛ به‌ره‌مه‌پێکی تیکه‌ه‌لچندراو له‌ ئیستیتیک و ئیتیک، پیکه‌تیه‌کی هونه‌ری له‌ ئینسان و "خواست" ی ئه‌و.

چه‌ند مۆتیفیک وه‌ک پێوه‌ندیی نێوان جیهانی زالمی ده‌ره‌وه‌ و شاعیر که له‌و جیهانه‌دا ده‌ژی، په‌نجی شاعیر و ته‌نایی ئه‌و به‌هۆی مه‌نفاوه‌، پێگه‌ی جوانی بو هونه‌ر و نووسین که ئینسان په‌ها ده‌کا، شیعه‌ره‌که به‌ره‌وه‌پیش ده‌په‌ن. له‌دیالوگی نێوان شاعیر و ساقی‌دا شاعیر باس له‌په‌نجه‌کانی خۆی و خه‌لکی کورد ده‌کا. هاوکات که "خود" ده‌چێته‌ ناو هه‌یپنۆسیک دروستبوونی "خود" یکی تر سه‌ره‌ه‌لده‌دا. ئه‌و پرۆسه‌یه‌ به‌و مانایه‌یه‌ که "من مه‌ستم که‌وايه‌ من هه‌م". "خود" که له‌خه‌لسه‌ و رۆئیدایه‌ به‌ره‌وره‌ووی خود و جیهانی ده‌ره‌وه‌ ده‌یته‌وه‌، خودیکی ترانسسیڤندنت / گواستینەر ئه‌وه‌ هه‌لده‌بژیری که هه‌وه‌ل پرواته‌ ناو خه‌لسه‌ و دواتر به‌هۆشیاری و خرد / هه‌روه‌ هه‌ستیه‌وه‌. له‌و "گواستنه‌وه‌ / انتقال" دا شاعیر باسی ئه‌و خه‌پانه‌تانه‌ ده‌کا که هونه‌ری له‌گه‌ل ده‌سه‌لات و زێر گۆریوه‌ته‌وه‌ و ناراسته‌وخۆ داوا له‌ساقی ده‌کا که وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ نه‌بی که هونه‌ر به‌زێر ده‌گۆرنه‌وه‌:

تۆش ده‌گۆریه‌وه‌ ده‌گه‌ل گه‌وه‌هر هونه‌ر؟

که‌نگی گه‌وه‌هر جوانی کردن به‌خته‌وه‌ر؟

زێر به‌لایه‌، بی‌وه‌فایه‌ ده‌وه‌نه‌مه‌ند

هه‌ر هونه‌ر نه‌مه‌ر، هونه‌روه‌ر مه‌رد و په‌ند

قه‌دری جوانی کوا ده‌زانی مائه‌ره‌ست!

جوانپه‌رسته‌ پیری خاوه‌ن زه‌وق و هه‌ست (ل. 17)

مائه‌ره‌ست و نه‌زان ئه‌و تاییه‌تمه‌ندیی نیه‌ که قه‌دری "حه‌قیقه‌ت" بگری. ته‌نیا هونه‌رمه‌ند، "خردمند" یکی په‌نجه‌ره‌و، نرخی بوونی جوانی ده‌زانی. که‌وايه‌ بوون و جوانی که له‌ساقیدا هه‌ن نابێ خه‌پانه‌تیا پێبکری. شاعیر ساقی ئاگاداری خه‌ته‌ره‌کان ده‌کاته‌وه‌:

نا مه‌چۆ، جوانی مه‌چۆ، واوه‌ مه‌چۆ!

تۆ فریوی زێر و زیوی وان مه‌خۆ! (ل. 17)

خرد/ هزر، ئەزموونی ژيان و ئەو ڕهنجەي که شاعیر چيشتووێهتی شوینیکی تایبەتی بە شاعیر دەدا واتە پۆزیسیۆنیکي هەلبژێردارو. ڕهنج و هزر سەرۆهتی شاعیرن که لەنیو زماندا خۆدەنوین. جوانی که لەخۆیدا هەلگری حەقیقەتە نابێ لەگەڵ زێر و زیو بگۆردرێتەوه. هونەر و جوانی لە هەوه‌له‌وه هەن و هونەرمەند بوون و حەقیقەت لە زمانی هونەریدا شکل دەدا. زمان تەنیا وشە، ڕستە و دەرپین نییە که پەيامیک دەگەینێ بەلکو زمان ناو دەداتە "بوون" واتە بوون بە ناولێنان مانا پەیدا دەکا. شاعیر دەچیتە ناو دونیای سیمبۆلیک/ زمان چونکە هەموو شتیکی لە دونیای واقعییدا لەدەستداوه و بەختەوه‌ری بۆ شاعیر کاتێکە که بەرھەمێک دەخولقی و ئەزموونەکانی ژيان دەکرنە نیشانە. شاعر زمانە و زمان پێشغەرزیکي شیعرە. شیعر و هونەر "بوون" ئاشکرا دەکەن. ئەوه بەرئەنجامی هاوکاری هونەرمەند و هونەرە. کاتێک حەقیقەت لە بەرھەمدا خۆ نیشانەدا هونەرمەند بوونیکي میژوووی نیشان دەدا. شاعیر "هستی" و بوونی میژوووی گەلێک دەنووسیتەوه و چونکە هونەر لە خۆیدا لە هەوه‌له‌وه هەیه هونەر و هونەرۆه بوونیکي میژوووی پەیدا دەکەن.

لە کۆپلەي یەكەم تا کۆپلەي هەشتەم ڕهنج و خەمێک که دەرده‌پدریت قەوارەي زۆر لە ڕهنجیکي ئاسایی ڕۆژانە گەورەترە و "خود" سەرشار دەکا. ئەو "خود"ە کێیە؟

"خود" دەتوانی دوو گروپ بگریتە خۆي: تاکەکەس که خەبات دەکا و دەکەوتتە مەنفا و کۆلپکتیف/ کۆ، که ڕهنجیکي میژوووی دیوه و شاعیر بۆتە دەنگي ئەو کۆیە و باسی مالوێرانی ئەو دەکا. ئەو خەمە خەمیکي ئاسایی نییە بەلکو خەمیکي "میژوووی/ مەزن"ە که میژوووی گەلێک و ئازارەکانی هەلگرتووہ:

ئەو کەسەي نەپهاری بەرداشی زەمان

ئەو کەسەي زێرەي نەگەییە ئاسمان" [1]، (ل. 13)

ئەو ئازار و دەرده‌هاوکات بە شیۆه‌یەکی ناتەبایانە "خود" دەوله‌مەند دەکا. ئەو ڕۆحە که لە بن بەرداشی زەماندا هەراوه دەخوای مەست بی تا بگاتە کاملبوون. شاعیر فازیکی پیر لە ناتەبایی تێدەپەڕینی. لەراستیدا لایەنی لاواز و بەهیزی "خود" هەر یەکن و لە جموجوولی ڕهوان و هەستەکانی شاعیردا تیکەلاوی و دژایەتی "خود"ی شاعیر لە یەك سەرچاوه‌ن. لە هەوه‌ل ساتەوه‌ سەرەرای ئەوه که "خود" خۆي پێشوبلاو دەبینی بەدوای خۆدۆزینەوه‌دا. "خود" دەبی هەوه‌ل خۆي لە خۆي جیاکاتەوه و دواتر لەگەل خۆي یەكبگریتەوه. سابجیکت/ "خود" لە پڕۆسەي ڕه‌هاییدا هاوتوخمە لەگەل ئابجیکت/ "خود":

ڕینگە دەبێم، کوانی هەنگاوم شله

راستە بی‌هێزم، دەکەم ئەمما مله (ل. 22)

"خود" سەرەست دەبی تا ئەو فورسەتە بداتە خۆي که خۆ پاک بکاتەوه و لەگەل خۆي و سەرچاوه‌ یەكبگریتەوه. هاوکات که "خود" خۆي نەفی دەکا "خودی لەدەستچوو" بەهێز دەبی. "خودی لەدەستچوو" دەخوای که بەسەر هەلومەرجەکەدا زال بی تا "خود"یکي تازە لەدایکبی. بەم شیۆه‌یە شیعرەکه دەبیتە پۆرتریتیک/ وینەیهک لە خۆتاقیکردنەوه‌ی "خود" که خۆي دەکاتە ئابجیکتیک بە دوو بالی لەیهک جیاواز بەلام هاوکات لێکچوو لە پڕۆسەي "دگرددیسی"دا. لەو پڕۆسەیه‌دا "خود" لە شەر و دژایەتی لەگەل خۆیه‌تی و بەردەوام دەخوای که

بەسەر خۆیدا زال بى و بگاتە ئارامى لەگەل خۆيدا. ئەو پرۆسەيە بەرئەنجامى ھېز و بى ھېزى "خود"ى حوکم فەرمايە كە "خواست"ىك بە ئەنجام بگەيىنى. "زالبوون بەسەر خود" دەيىتە ھۆى ئەوہ كە ئينسان بە "تعالى" بگا. لەرېگەى مەستىيەوہ "خود" خۆى دەخاتە ژېر دەسەلات و دەيىتە پردېك بۆ "انتقال" بۆ ئەوہ كە لە درامای ناخدا ئەو ھېزە پەيدا بگا كە "خودى لەدەستچووو شكاو" بگاتە ئينسانىكى نوى واتە ئينسانى والا/ ابرانسان و خەم بېتە شادى. "جودايى" دەيىتە ھۆى ئەوہ كە شاعير ئەو بۆشايىيە كە بەھۆى مەنفاوہ پېكھاتووہ بە وشە پركاتەوہ واتە شىواوى دەيىتە جېگايەك بۆ نەزم. سەرئەنجام دېوى آشفنگى/ شىواوى لەو شەرەدا دەبەزى و خود دوبارە لەدايكدەبى و سەرەدەكەوى:

دېم و دەشكىنم ئەوى جامى شەراب

ماچى شيرين نايەئى تامى شەراب

دېم و ناترسم لە پەرژىنى بەزى

ھەر پەرى سەرکەوت و دىوہزەمە بەزى (ل. 24)

تەنبايى شاعير، خەون و خواستى دەيىتە ھۆى ئەوہ كە "خود" بېتە كانالىك كە پاپورى وشەكان لەويىندەرى تېپەربن. ھەلومەرجى سەخت و بېدەرەتانى شاعير كە ئەوى بى ھېز كەردووہ دەيىتە ھۆى ئەوہ كە "خود" دەست بە نووسين بگا و بخولقېنى. دووربى شاعير لە ئازيزان و ياران دەيىتە ھەويىنى شيعر و وشە دەيىتە ھۆى نەجاندانى "خودى لەدەستچوو". ھەموو ئەزموونەكان دەبنە رەواپەتېكى تر لە ژيان. رابردوو ھەك بەشېك لە ئېستنا كە شاعير خەرىكە تېيدا دەنووسى دەيىتە سەرچاويەك بۆ خولقاندن. بەم جۆرە شاعير بەسەر خەمۆكى خۆيدا زال دەبى. دەقى تازە كە بناخەكەى لەسەر رابردوو دايرىزاوہ بۆ ئەوہ نىيە كە دوبارە رابردوو تەجرەبە بكرىتەوہ بەلكو بۆ ئەوہيە كە بەسەريدا زال بى و لە شەرېكى نەھايدا "خود" بگاتە بالادەست:

گەر دەنائىنم، ئەمەن پەككەوتە نيم

تيدەكۆشم بۆ وەسل تاكو دەژىم

كۆشى من زۆر بەجى و زۆر رەوا

چونكە قانونى تەبيعەت وايە وا (ل. 22)

نالەى جودايى لەسەر ترادىسيۆنىكى/ چاندى ديۆنيسۆسى دانراوہ واتە لە شىواويدا (لېرەدا مەستى) حەقىقەت دەدۆزىنەوہ. لە جىھانى ديۆنيسۆسىدا دوو "قطب"/ جەمسەر ھەن: ئاپۆلو و ديۆنيسۆس. ئەو دووہ كە يەكېكيان نوپنەرى شىواويە و ئەوى تر نوپنەرى نەزم، دژى پەك و ھاوكات تەواوكەرى يەكترن. ئەو دووہ لە دەقىكى شاعيرانەدا دژ بەيەك پەلام ھاوكارن و پارالېل/ ھاوتا/ ھاوتەريب كاردەكەن. ھاوكارى ئەو دوانە ھەك مندال درووستكردنە كە پېويستى بە ھەردووك توخم/ جنس ھەيە. سابعېكت لە كېيەركېكى جواناسى لە زىوان ئەو دووہ دروستدەبى واتە ژيان و خەم بەشېكن لە يەك.

لە زۆرەى زۆرى شيعرەكانى ھېمەندا "خود" لە بۆشايى، تەنبايى و وېرانىرا دەگاتە يەكگرتن و گشت. "نقطە عطف"ىك و خالىكى ھەرچەرخان لەلاى "خواست" دەيىتە ھۆى ئەوہ كە خالى جودايى بېتە ھۆى خولقاندن. شاعير ھەك ئينسانىكى ديۆنيسۆسى و مەست پروويەكانى جياوازى ژيانى ديوہ، ھەم دەنگى

ژیان و ههم مهترسییه کانی. هیژی ره ها کهری هونهر ناته واپه کان ته و او ده کا و ده بیته ده نگیک بو "خواست" کاتیک که "خود" ده خوازئ خوی له رهنج و دهرده ره ها بکا. خواستیگ ته نیایی و خهم ریبه ری ده کا بو نه وه که "خود" له گهل وه لاتی دایک، ههر نه بی له شیعر و خه یالدا، یه کیگریته وه. "خود" له شهر له گهل خوی به رده وام ده بی تا که له کۆپله ی ئاخری شیعره که دا ئینسانیک ناماده ی فرینه که مهرگ به گالته ده گریت واته له پرۆسه ی ره نجدا "والائینسان" دروست ده بی.

ئینسان، به وته ی نیچه، ئالقیه که له زیوان حیوان و والائینسان. ئینسان شتیگه که ده بی به سه ریدا زال بی. ئینسان هاوکات ههم هو ی فه نا و ههم جاده ی پیشکه وتنی خویته ی. "خودی والائینسان"، وه ک ده نگیک خولقیته ر و به زینه ری سنوره کان له پرۆسه یه کدا دروست ده بی. "خود" هه وه ل ده چیته دهره وه ی خوی و دواتر ده گه ریته وه لای خوی. ئینجا له ده وری خوی سوورده خوا تا خوی دوباره وه ده ستی بیته وه. سه رنه نجم ده گه ریته وه زیو و لای خوی. له و پرۆسه یه دا "خود" "دگریسی" په ی داده کا. "خود" به باریکی گران واته "خواست" یک ئیزنده دا که شیتی بگه شیته وه تا بگاته "خرد" و لوتکه به رزه کان. "خود" که له گهل خوی له شه ردا یه ده بی به سه ر ئازادی خویدا زال بی و بیته "مندال". بو مندال؟ چونکه مندال بیگوناچه و مندال ده توانی ئیزن بدا که خوا تیدا وه سه ماکه وی و "خود" بفری.

پرۆسه ی رهنج ده بیته هو ی "دگریسی خود" واته گه شه کرنی "خود" له "هیچ" وه بو "هه موو شتیگ". مندال/ خودی شاعیر، ئیستا ده توانی بگه ریته وه بو پاکی خوی و به زیان "به لی بلی". لیره ئیتر مهرگ وه ک خه ته ریگ بو زیان نابیندری به لکو روویه کی تری زیانه. ئینسان له "هیچ" وه دیت و ساتیک ده ژی و دوباره ده گه ریته وه بو "هیچ". زیان دیارده یه کی شوینی- ساتی سنوورداره که ده گه ریته وه بو "هیچ". ئینسان نابی له مهرگ بترسی و گرینگ نه وه یه که له زیاندا نه و جو ره که زه رده شتی نیچه ده لی: "ته ی روچ وه ها مه ست گو رانی بلی که ته و او ی ده ریاکان بیته نگ گو ی بگرنه دلته نگی و مه یلت."

ئیستا روچیگی پر له دلته نگی و ویست واته روچی شاعیر گو رانی خوی چریوه. شاعیر ههم "خود"ی خوی و ههم به ره می خوی ره ها کردوه. نووکه دوای سه فره یکی پر رهنج، بیر، ره اون و جهسته له فازیکی ئاسوده و ئاشتیاده. خودیکی والا به سه ر "خودی شکا و" دا زال بووه و کردوویه تی به "ابرانسان".

ئینسانیکی به ره واله ت بچووک به ره و مهرگ دهره و که چی سه رنه نجمیکی مه زن و شاهانه له به رامبه ر بیریکی ئاسایی روژانه سه باره ت به "مهرگ" دا راده وه ستی و ترس له مهرگ ده شکینی. "خود" له گهل "هستی" و سه رچاوه ی خوی یه کده گریته وه واته ده بیته یه ک له گهل کورا و "هیچ". ئیستا ده قیکی هونه ری/ شیعیگ خولقاوه.

بو گه لیکی زولملیکرا و شاعیر به شیک له نه ست و بوونی خوی ده داته خوینه ر. هه نووکه، دوای سه فره یکی دووردریژ، "خود"ی شاعیر سه رکه وتوانه ده گه ریته وه ناو خاک و بۆلای دایک و ناماده و توانایی نه وه ی هه یه که "تازاد بو مهرگ و تازاد له مهرگ" بی. "خود" دوای زیانیگی پر له خه بات، چ دژ به خوی و چ دژ به "ده سه لات"، ده بیته والائینسان/ ابرانسان که مهرگ دژ به زیان نابینی به لکو وه ک به شیک له زیان چاوی لیته کا:

دیم هه تا هه مبی برست و بیر و هوش

- 1-Auerbach, Erich, Mimesis. Bonnierpocket, Viborg 1999.
- 2-Dashti, Osman, Hemin, derbarey nawerokî siyasî û komelayetî shêerekani. Tîshk Tryckeri, Solimaniye 2003.
- Dewane, Weli, Diktsamling, utgivare Razi. Babil tryckeri, Bagdad 1979.
- 3-Franzén, Carin, Att översätta känslan, en studie i Julia Kristevas psykoanalytiska poetik. Brutus Östlings Bokförlag Symposion, Stockholm / Stehag 1995.
- 4-Fredriksson, Gunnar, Schopenhauer. Albert Bonniers Förlag, Viborg 1997.
- 5-Hasanpoor, Jafar, Kurdish standard dialect, avhandling. Uppsalas universitet 2000.
- .6Heidegger, Martin, Identitet och differens. Bokförlaget Thales, Stockholm 1996.
- .7Heidegger, Martin, Konstverkets ursprung. Bokförlaget Daidalos, Uddevalla 2001.
- .8Hemn, Chepke gol chepke Nergiz. Gelawej Förlag, Suleimaniye 1997.
- .9Hemn, Diwani Hemn, utgivare Suleiman Chireh. Kitab-i Arzan Förlag, Stockholm 2003.
- .10Hemn, Naley Jodai. Bagdad 1979.
- .11Kleberg, Lars (red), Med andra ord, Texter om litterär översättning. Natur och Kultur, Smedjebacken 1998.
- .12Kristeva, Julia, Fasans makt, en essä om abjektionen. Översättning av Agneta Rehal och Anna Forssberg. Bokförlaget Daidalos, Uddevalla 1992.
- .13Kristeva, Julia, Stabat Mater, i urval av Ebba Witt-Brattström. Nok pocket, Natur och Kultur, Danmark 2002.
- .14Mann, Oskar, Tohfai Mozafariye. Översättning och editor Mohemad Amin Shexolislami, Hemn. Saidiyan Förlag, Mehabad 1985.
- .15Moi, Toril, Simone de Beauvoir, Hur man skapar en kvinnlig intellektuell. Brutus Östlings Bokförlag Symposion, Stockholm/Stehag 1996.

- .16 Nietzsche, Friedrich, Den glada vetenskapen. Svensk översättning av Carl-Henning Wijkmark, Göteborg 1987.**
- .17 Nietzsche, Friedrich, Samlade skrifter, Tragedins födelse, Band I. Symposion, Stockholm 2000.**
- .18 Nietzsche, Friedrich, Så talade Zarathustra. Albert Bonniers Förlag, Viborg 1999.**
- .19 Nordin, Svante, Filosofins historia, Det västerländska förnuftets äventyr från Thales till postmodernismen. Studentlitteratur, Lund 1995.**
- .20 Olsson, Anders, Den okända texten, en essä om tolkningsteori från kyrkofäderna till Derrida. Kristianstads Boktryckeri AB, Kristianstad 1987.**
- .21 Olsson, Anders, Läsningar av Intet. Albert Bonniers Förlag, Norge 2000.**
- .22 Pourjewadi, Nasrolah, Mathnavi diktsamling. Amir kabir Förlaget, Tehran 1984.**
- .23 Qeredaxi, Mohamad Ali, Wefais diktsamling. Kurdisk institutions Förlag, Bagdad 1978.**
- .24 Renjbar, Ahmad, Manteqolteire Attar. Asatir förlag, Tehran 1989.**
- .25 Schopenhauer, Världen som vilja och föreställning, Översättning och inledning av EFR Sköld. Bokförlaget Nya Doxa 1992.**
- .26 Schopenhauer, Världsreflexer, ett schopenhauer- brevier, i utdrag och översättning av C: V: E: Carly. Björk & Börjesson, Stockholm 1921.**
- .27 Xaznedar, Marf, Mejooy edebi kurdi (Den kurdiska litteraturens historia) Band 1. Skolverkets Förlag, Hewler 2001.**
- .28 Xaznedar, Marf, Mejooy edebi kurdi (Den kurdiska litteraturens historia) Band 2. Skolverkets Förlag, Hewler 2002.**
- .29 Xaznedar, Marf, Mejooy edebi kurdi (Den kurdiska litteraturens historia) Band 3. Skolverkets Förlag, Hewler 2003.**
- Tidskrifter**
- .1 Aiolos, Tidskrift för litteratur, teori och estetik. Nr. 2, 1996.**
- .2 Aiolos, Tidskrift för litteratur, teori och estetik. Nr. 25-26, 2005.**
- .3 Doften av mitt lands moln, kurdisk poesi i urval. Kulturföreningen Sverige- Kurdistan. APEC Förlag 1991.**

.4Kvinnovetenskaplig tidskrift. Nr. 2-3, 1984.

.5Kungl. Humanistiska Vetenskaps- Samfundet i Uppsala. Jan-Olof Tjäder (red). Årsbok 1993.

Referens

.1Agell, Fredrik, Frågan efter livets mening, om kunskap och konst i Nietzsches tänkande. Symposion, Stockholm 2002.

.2Eliot, T. S. Om poesi. Bonniers, Stockholm 1958.

.3Engdahl, Horace, Den romantiska texten. Albert Bonniers Förlag, Viborg 1995.

.4Lind, Lisa, Sören Kierkegaard själv, psykoanalytiska läsningar. Carlsson Bokförlag 2000.

.5Nylander, Lars (red), Litteratur och psykoanalys, en antologi om modern psykoanalytisk litteraturtolkning. Norstedt, Stockholm 1986.

CD: skiva

Hamid Hamidi, Armeni. Sna 2004.

سه رچاوهی ئەم باسه:-

<http://www.exani.com/index.php?Page=Articles&cmd=4&id=17275&Lang=Ku>